لَن تَنَالُواْ ٱلۡبِرَّ حَتَّىٰ تُنفِقُواْ مِمَّا تُحِبُّونَۚ وَمَا تُنفِقُواْ مِن شَيۡءٖ
فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٞ ٩٢ ۞كُلُّ ٱلطَّعَامِ كَانَ حِلّٗا لِّبَنِيٓ
إِسۡرَٰٓءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسۡرَٰٓءِيلُ عَلَىٰ نَفۡسِهِۦ مِن قَبۡلِ أَن تُنَزَّلَ
ٱلتَّوۡرَىٰةُۚ قُلۡ فَأۡتُواْ بِٱلتَّوۡرَىٰةِ فَٱتۡلُوهَآ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ
٩٣ فَمَنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٩٤ قُلۡ صَدَقَ ٱللَّهُۗ فَٱتَّبِعُواْ مِلَّةَ إِبۡرَٰهِيمَ حَنِيفٗاۖ
وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٩٥ إِنَّ أَوَّلَ بَيۡتٖ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
بِبَكَّةَ مُبَارَكٗا وَهُدٗى لِّلۡعَٰلَمِينَ ٩٦ فِيهِ ءَايَٰتُۢ بَيِّنَٰتٞ مَّقَامُ
إِبۡرَٰهِيمَۖ وَمَن دَخَلَهُۥ كَانَ ءَامِنٗاۗ وَلِلَّهِ عَلَى ٱلنَّاسِ حِجُّ ٱلۡبَيۡتِ
مَنِ ٱسۡتَطَاعَ إِلَيۡهِ سَبِيلٗاۚ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ ٱلۡعَٰلَمِينَ
٩٧ قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَٱللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَىٰ مَا تَعۡمَلُونَ ٩٨ قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن
سَبِيلِ ٱللَّهِ مَنۡ ءَامَنَ تَبۡغُونَهَا عِوَجٗا وَأَنتُمۡ شُهَدَآءُۗ وَمَا ٱللَّهُ
بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ٩٩ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تُطِيعُواْ فَرِيقٗا
مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ يَرُدُّوكُم بَعۡدَ إِيمَٰنِكُمۡ كَٰفِرِينَ ١٠٠

**92 Voi nu veți dobândi – o, dreptcredincioșilor!
– răsplata celor evlavioși și pioși, până ce nu veți
cheltui pe calea lui Allah din ceea ce iubiți din
averile voastre. Voi nu oferiți nimic, fie puțin
sau mult, fără ca Allah să știe intențiile și faptele
voastre, și El vă va răsplăti în totalitate, după
Știința Sa.
93 Toată hrana cea bună le-a fost permisă
oamenilor lui Israel. Lor le-au fost oprite dintre
acestea doar cele pe care Iacob și le-a interzis sieși
înainte de pogorârea Torei, și nu așa cum susțin
unii evrei că aceste restricții ar fi fost menționate
în Tora. Spune-le lor, - o, tu, profetule! – „Atunci,
aduceți voi Tora și citiți-o, dacă sunteți sinceri în
cele pe care le pretindeți!„ Astfel, ei au rămas
mirați, și nu o aduc. Acesta este un exemplu care
dovedește speculațiile evreilor în privința Torei și
denaturarea conținutului acesteia.
94 Și cel care a inventat minciuni despre Allah
după ce i-au venit dovezi limpezi, precum acelea
despre cele pe care și le-a interzis Iacob (pacea
fie asupra sa), el și le-a interzis pentru sine, fără
a fi acestea o restricție de la Allah, aceia și-au
nedreptățit propriile suflete prin delăsarea de
adevăr, după ce dovada lui fusese clar subliniată.
95 Spune, - o, tu, profetule! – „Allah a spus
adevăr[ul] în cele pe care vi le-a vestit vouă despre
Iacob (pacea fie asupra sa), precum și în toate cele
pe care vi le-a pogorât și vi le-a prescris dintre
legi. Așadar, urmați religia lui Avraam (pacea fie
asupra sa), care s-a ținut departe de orice altă
religie, în afară de islam, și nu a adorat niciodată
pe nimeni altcineva în afară de Allah. 96 Prima casă construită oamenilor pe pământ, în care să Îl adore pe
Allah, a fost Casa cea Sfântă din Mecca. Aceasta este o casă binecuvântată, în ea regăsindu-se numeroase beneficii
religioase și laice, și în ea este călăuzire pentru toate lumile. 97 În această Casă există semne limpezi ale nobleții
și virtuților sale, precum ritualuri și locuri sacre. Printre aceste semne se află și piatra pe care a stat Avraam
atunci când a vrut să ridice zidurile Ka'abei, precum și faptul că cel care a intrat în ea este părăsit de orice teamă
și nu este atins de nicio suferință [sau răutate]. Acelora dintre oameni care au posibilitatea de a ajunge la această
Casă, le-a fost prescrisă purcederea pentru împlinirea Pelerinajului de dragul lui Allah, iar cel care nu a crezut în
obligativitatea Pelerinajului cel Mare [Hajj], [să știe] că Allah nu are nicio nevoie de acest necredincios și nici de
nimeni altcineva, din toate lumile. 98 Spune – o, tu, profetule! – „O, voi, evrei și creștini dintre oamenii Cărții!
De ce vă opuneți dovezilor limpezi care v-au venit vouă în Tora și în Evanghelie, cu privire la adevărul profetului
(pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)?!„ Allah vede faptele voastre, este martor la ele și vă va răsplăti
pentru acestea. 99 Spune – o, tu, profetule! – „O, voi, evrei și creștini dintre oamenii Cărții, de ce îi opriți de la
religia lui Allah pe oamenii care au crezut în ea, cerând denaturarea religiei de la adevăr la necredință, și oamenilor
care urmează devierea, de la călăuzire, în vreme ce voi sunteți martori că aceasta este religia cea adevărată, care
confirmă cele existente în Scripturile voastre?!" Allah nu este neștiutor al faptului că voi nu credeți în El, și îi opriți
pe oameni de la calea Sa și vă va răsplăti pentru aceasta. 100 O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe profetul
Său! Dacă veți urma vorbelor evreilor și creștinilor dintre oamenii Cărții și veți fi de acord cu ceea ce ei susțin, vă
vor întoarce pe voi, după credința voastră, la necredință, din cauza invidiei și a rătăcirii lor.**

Dintre pildele acestor versete: 1 - Minciunile evreilor despre Allah Preaînaltul și profeții Săi, și, dintre acestea, și speculațiile lor cu privire la faptul că oprirea lui Iacob (pacea fie asupra sa) de la consumarea anumitor tipuri de hrană ar fi fost revelată în Tora. 2 - Cel mai măreț și mai nobil loc pentru adorarea lui Allah este Casa cea Sfântă, și ea este prima casă construită în acest scop și deține atribute specifice ei, și nemaiîntâlnite în alte [moschei]. 3 - Allah a menționat obligativitatea înfăptuirii Pelerinajului prin cele mai clare și mai convingătoare expresii de impunere pentru a confirma importanța acestuia.

وَكَيۡفَ تَكۡفُرُونَ وَأَنتُمۡ تُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ وَفِيكُمۡ
رَسُولُهُۥۗ وَمَن يَعۡتَصِم بِٱللَّهِ فَقَدۡ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ١٠١
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِۦ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم
مُّسۡلِمُونَ ١٠٢ وَٱعۡتَصِمُواْ بِحَبۡلِ ٱللَّهِ جَمِيعٗا وَلَا تَفَرَّقُواْۚ وَٱذۡكُرُواْ
نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ كُنتُمۡ أَعۡدَآءٗ فَأَلَّفَ بَيۡنَ قُلُوبِكُمۡ
فَأَصۡبَحۡتُم بِنِعۡمَتِهِۦٓ إِخۡوَٰنٗا وَكُنتُمۡ عَلَىٰ شَفَا حُفۡرَةٖ مِّنَ
ٱلنَّارِ فَأَنقَذَكُم مِّنۡهَاۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمۡ
تَهۡتَدُونَ ١٠٣ وَلۡتَكُن مِّنكُمۡ أُمَّةٞ يَدۡعُونَ إِلَى ٱلۡخَيۡرِ وَيَأۡمُرُونَ
بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ١٠٤
وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ تَفَرَّقُواْ وَٱخۡتَلَفُواْ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُۚ
وَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ١٠٥ يَوۡمَ تَبۡيَضُّ وُجُوهٞ وَتَسۡوَدُّ
وُجُوهٞۚ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱسۡوَدَّتۡ وُجُوهُهُمۡ أَكَفَرۡتُم بَعۡدَ إِيمَٰنِكُمۡ
فَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ ١٠٦ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱبۡيَضَّتۡ
وُجُوهُهُمۡ فَفِي رَحۡمَةِ ٱللَّهِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ١٠٧ تِلۡكَ ءَايَٰتُ
ٱللَّهِ نَتۡلُوهَا عَلَيۡكَ بِٱلۡحَقِّۗ وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلۡمٗا لِّلۡعَٰلَمِينَ ١٠٨

(101) Cum de sunteți voi necredincioși după ce ați crezut în Allah și aveți cel mai măreț motiv pentru a fi fermi în credința voastră! Vă sunt citite vouă versetele lui Allah și profetul Său – Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) vi le deslușește vouă. Celui care se ține strâns de Cartea lui Allah și Tradițiile profetului Său [Sunna], cu adevărat, aceluia i-a garantat Allah succesul [de a fi] pe calea cea dreaptă, fără de niciun ocoliș.

(102) O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe profetul Său, temeți-vă de Domnul vostru așa cum se cuvine să aveți teamă de El, urmând prescripțiilor Sale și depărtându-vă de la cele oprite. Mulțumiți-I pentru binecuvântările [coborâte asupra voastră], și fiți fermi în religia voastră până la ultima suflare.

(103) O, voi, dreptcredincioșilor, țineți-vă strâns de Carte [Coran] și de Sunna [Tradițiile Profetului], și nu dați atenție celor care v-ar putea face să cădeți în discordie. Amintiți-vă binecuvântările lui Allah asupra voastră, de vreme ce înainte de islam voi erați dușmani și vă războiați pentru cele mai neînsemnate motive, iar [mai apoi] Allah a unit inimile voastre întru islam, și ați devenit, prin binecuvântarea Sa, frați în religie, îndurători și sfătuitori de bine [unii cu alții], deși mai înainte de aceasta erați la un pas de intrarea în Iad, datorită necredinței voastre. Allah însă v-a salvat pe voi de Foc prin islam și v-a călăuzit către credința [cea adevărată]. Așa cum Allah vă arată vouă acestea, tot astfel vă arată și cele ce vă sunt vouă de folos în această viață, cât și în Viața de Apoi, pentru a urma drumul călăuzirii și a fi fermi în credință.

(104) Și pentru a fi voi,-o, dreptcredincioșilor! – o comunitate care să cheme la tot ceea ce este bun și iubit de Allah, să îndemne la ceea ce a fost menționat de legea islamică și este acceptat de o minte sănătoasă, să oprească de la răul pe care hotărârea islamică l-a oprit și o minte sănătoasă îl respinge. Aceștia sunt cei care vor avea parte de o izbândă desăvârșită, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi.

(105) Să nu fiți voi - o, dreptcredincioșilor! – asemenea oamenilor Cărții, care s-au despărțit formând grupări și secte. Ei s-au sfădit în privința religiei lor, după ce le veniseră lor mai înainte semne limpezi de la Allah, Preaînaltul, și aceștia vor avea o pedeapsă cruntă.

(106) Această pedeapsă va cădea asupra lor în Ziua Judecății, atunci când fețele credincioșilor vor fi luminate de bucurie și fericire, iar fețele necredincioșilor se vor întuneca de suferință și întristare. Celor ale căror fețe se vor întuneca, în acea Zi măreață, li se va reproșa: „Oare ați fost voi fără credință în privința unicității lui Allah, Unicul, și în legământul pe care l-a luat de la voi, și anume că nu Îi veți asocia Lui nimic, după ce voi mai înainte căzuserăți de acord?! Așadar, gustați voi pedeapsa promisă de Allah pentru necredința voastră!„

(107) Cât despre cei ale căror fețe s-au luminat, sălașul lor va fi în Grădini binecuvântate și în ele vor trăi veșnic, într-o bunăstare care nu va trece și nici nu va dispărea. (108) O, tu, profetule! Noi îți citim ție aceste versete ce conțin promisiunea și avertismentul lui Allah, cu vești adevărate și legi drepte. Allah nu dorește nedreptățirea nimănui, și El nu pedepsește pe nimeni, decât pentru cele pe care singur le-a dobândit cu mâinile sale.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Urmarea poftelor și dorințelor oamenilor Cărții conduce la rătăcire și depărtarea de religia lui Allah Preaînaltul. 2 - Aderarea [la învățăturile] Coranului și ale Sunnei [Tradițiile profetice] și urmărea îndeaproape a călăuzirii lor reprezintă cea mai măreață modalitate de a sta ferm pe calea adevărului, și de a nu fi învins de rătăcire și discordie. 3 - Separarea și diferențele apărute în această comunitate cu privire la chestiuni legate de credință sunt asemănătoare celor ale predecesorilor lor dintre oamenii Cărții.
4 - Obligativitatea îndemnării la ceea ce este bun și oprirea de la ceea ce este rău, întrucât în aceasta se află succesul comunității.

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ
١٠٩ كُنتُمۡ خَيۡرَ أُمَّةٍ أُخۡرِجَتۡ لِلنَّاسِ تَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ
وَتَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَتُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِۗ وَلَوۡ ءَامَنَ أَهۡلُ
ٱلۡكِتَٰبِ لَكَانَ خَيۡرٗا لَّهُمۚ مِّنۡهُمُ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَأَكۡثَرُهُمُ
ٱلۡفَٰسِقُونَ ١١٠ لَن يَضُرُّوكُمۡ إِلَّآ أَذٗىۖ وَإِن يُقَٰتِلُوكُمۡ
يُوَلُّوكُمُ ٱلۡأَدۡبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ١١١ ضُرِبَتۡ عَلَيۡهِمُ
ٱلذِّلَّةُ أَيۡنَ مَا ثُقِفُوٓاْ إِلَّا بِحَبۡلٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَحَبۡلٖ مِّنَ ٱلنَّاسِ
وَبَآءُو بِغَضَبٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَضُرِبَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلۡمَسۡكَنَةُۚ ذَٰلِكَ
بِأَنَّهُمۡ كَانُواْ يَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَيَقۡتُلُونَ ٱلۡأَنۢبِيَآءَ
الحزب ٧ بِغَيۡرِ حَقّٖۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعۡتَدُونَ ١١٢ ۞ لَيۡسُواْ
سَوَآءٗۗ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ أُمَّةٞ قَآئِمَةٞ يَتۡلُونَ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ
ءَانَآءَ ٱلَّيۡلِ وَهُمۡ يَسۡجُدُونَ ١١٣ يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ
ٱلۡأٓخِرِ وَيَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ
وَيُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡخَيۡرَٰتِۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ١١٤ وَمَا
يَفۡعَلُواْ مِنۡ خَيۡرٖ فَلَن يُكۡفَرُوهُۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلۡمُتَّقِينَ ١١٥

(109) Lui Allah, Unicul, îi aparține tot ceea ce se află în ceruri și pe pământ, creația și rânduirea, și către El, Preaînaltul, se îndreaptă toate creațiile Sale, fiecare dintre acestea va fi răsplătit cu ceea ce merită.

(110) O, comunitate a profetului Muhammed! Voi ați fost cea mai bună comunitate pe care a ridicat-o Allah printre oameni, prin credința și faptele voastre, precum și cei mai folositori oamenilor. Voi îndemnați la cele la care a îndemnat [și] Legea [cea sfântă] și sunt acceptate de mintea sănătoasă, și opriți de la răul care a fost oprit de Legea [cea sfântă] și este respins de o minte zdravănă. Voi credeți în Allah cu desăvârșire, și această credință este confirmată în fapte. Iar dacă evreii și creștinii dintre oamenii Cărții ar crede în Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), aceasta ar fi un lucru mai bun pentru ei, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Puțini dintre oamenii Cărții cred în cele cu care a venit Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), în vreme ce majoritatea lor sunt în afara religiei lui Allah și a rânduirii [Legilor] Sale.

(111) O, voi, dreptcredincioșilor! Oricâtă dușmănie [și ostilitate] v-ar fi arăta, ei nu vă vor putea provoca niciun rău nici religiei voastre și nici vouă înșivă – decât [în mică măsură] prin vorbele lor, calomniind și contestându-vă religia, și luându-vă în derâdere etc. Iar dacă ei se vor lupta cu voi, vor fi puși pe fugă, învinși, și nu vor afla vreun ajutor împotriva voastră.

(112) Umilința și înjosirea îi va cuprinde pe evrei împresurându-i oriunde s-ar afla. Ei nu vor fi în siguranță decât prin ajutor de la Allah sau un legământ din partea oamenilor. Ei au atras asupra lor mânia lui Allah, și au fost încercați și acoperiți de nenorociri, din cauza necredinței lor în versetele lui Allah, a uciderii profeților și a nesupunerii lor, încălcând limitele impuse de El, Preaînaltul .

Și atunci când Allah a arătat situația majorității oamenilor Cărții, i-a menționat și pe aceia dintre ei care sunt fermi întru adevăr și îl urmează întru dreptate, și a spus:

(113) Oamenii Cărții nu sunt cu toții la fel. Printre ei sunt unii care sunt fermi și drepți în religia lui Allah, respectând cele prescrise, precum și pe cele oprite de El. Ei citesc versetele lui Allah la ore târzii în noapte, împlinind rugăciuni. Aceștia au existat înainte de venirea profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar aceia dintre ei care au fost martori profeției profetului, au acceptat islamul.

(114) Robii lui Allah ale căror intenții și fapte sunt bune și drepte sunt aceia care cred în Allah și în Ziua de Apoi cu o credință fermă, îndeamnă la ceea ce este drept și bun, opresc de la ceea ce este nedrept și rău, se grăbesc la plinirea de fapte bune și utilizează perioadele de timp specifice [destinate] actelor de adorare în beneficiul lor.

(115) Răsplata binelui pe care aceștia îl împlinesc, fie el mult sau puțin, nu va fi pierdută, și recompensa sa nu va fi micșorată, iar Allah îi cunoaște pe dreptcredincioșii pioși care țin poruncile și ocolesc interdicțiile Sale. Nimic din faptele lor nu Îi este ascuns, și Îi va răsplăti pentru ele.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Cea mai importantă caracteristică a acestei comunități, în care se află binefacerile sale, este, după credința în Allah, poruncirea binelui și oprirea de la ceea ce este rău. 2 - Allah Preaînaltul le-a hotărât oamenilor Cărții umilința, datorită răului lor, a respingerii religiei lui Allah, și a nerespectării legământului legat cu El .

3 - Oameni Cărții nu sunt cu toții la fel. Unii dintre ei respectă poruncile lui Allah, urmează religia Sa și respectă granițele puse de El. Ei se vor bucura de cea mai aleasă recompensă și răsplată. Aceasta [se referă la perioada] de dinaintea venirii profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَن تُغۡنِيَ عَنۡهُمۡ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُم مِّنَ
ٱللَّهِ شَيۡـٔٗاۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ١١٦
مَثَلُ مَا يُنفِقُونَ فِي هَٰذِهِ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا كَمَثَلِ رِيحٖ فِيهَا
صِرٌّ أَصَابَتۡ حَرۡثَ قَوۡمٖ ظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ فَأَهۡلَكَتۡهُۚ وَمَا
ظَلَمَهُمُ ٱللَّهُ وَلَٰكِنۡ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ١١٧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ بِطَانَةٗ مِّن دُونِكُمۡ لَا يَأۡلُونَكُمۡ خَبَالٗا
وَدُّواْ مَا عَنِتُّمۡ قَدۡ بَدَتِ ٱلۡبَغۡضَآءُ مِنۡ أَفۡوَٰهِهِمۡ وَمَا تُخۡفِي
صُدُورُهُمۡ أَكۡبَرُۚ قَدۡ بَيَّنَّا لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِۖ إِن كُنتُمۡ تَعۡقِلُونَ
١١٨ هَٰٓأَنتُمۡ أُوْلَآءِ تُحِبُّونَهُمۡ وَلَا يُحِبُّونَكُمۡ وَتُؤۡمِنُونَ بِٱلۡكِتَٰبِ
كُلِّهِۦ وَإِذَا لَقُوكُمۡ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوۡاْ عَضُّواْ عَلَيۡكُمُ
ٱلۡأَنَامِلَ مِنَ ٱلۡغَيۡظِۚ قُلۡ مُوتُواْ بِغَيۡظِكُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ
ٱلصُّدُورِ ١١٩ إِن تَمۡسَسۡكُمۡ حَسَنَةٞ تَسُؤۡهُمۡ وَإِن تُصِبۡكُمۡ
سَيِّئَةٞ يَفۡرَحُواْ بِهَاۖ وَإِن تَصۡبِرُواْ وَتَتَّقُواْ لَا يَضُرُّكُمۡ كَيۡدُهُمۡ
شَيۡـًٔاۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا يَعۡمَلُونَ مُحِيطٞ ١٢٠ وَإِذۡ غَدَوۡتَ مِنۡ أَهۡلِكَ
تُبَوِّئُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ مَقَٰعِدَ لِلۡقِتَالِۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٢١

116 **Pe cei care nu au crezut în Allah și în profeții Săi, nici averile și nici descendenții lor nu îi vor putea apăra de El, nici nu vor putea respinge pedeapsa Sa, și nici nu vor putea atrage asupra lor Îndurarea Sa, ci, dimpotrivă, chinul și durerea acestora vor spori, și ei sunt oaspeții Focului în care vor rămâne veșnic.**

117 **Pilda celor pe care le oferă acești necredincioși în împlinirea de fapte bune așteptând răsplățile lor, este asemenea unui vânt îngrozitor de rece, care s-a abătut asupra ogoarelor unor oameni care se nedreptățiseră pe ei înșiși prin comiterea de păcate și le-a distrus recolta de la care speraseră să aibă multiple beneficii. Așa cum acest vânt a distrus recolta și ea nu i-a mai fost nimănui de vreun folos, tot astfel și necredința anulează răsplată la care ei sperau pentru faptele lor. Allah nu îi nedreptățește pe ei, ci ei s-au nedreptățit pe ei înșiși, prin necredința în Allah și în profeții Săi.**

118 **O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe profetul Său! Nu îi luați voi drept tovarăși și prieteni apropiați vouă pe necredincioși, făcându-le cunoscute secretele și detaliile exacte ale situațiilor voastre, căci ei nu încetează în a căuta să vă aducă daune și stricăciuni, dorind pentru voi ceea ce vă este anevoios și distructiv. Ura și dușmănia este evidentă în vorbele lor, calomniind religia voastră și presărând discordie [zâzaniei] între voi, dând în vileag secretele voastre. Însă ura ascunsă în piepturile lor este și mai mare. O, voi, dreptcredincioșilor! V-au fost date vouă dovezi limpezi despre lucrurile în care se găsesc beneficii pentru voi, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, dacă voi pricepeți cele care v-au fost pogorâte de Domnul vostru.**

119 **Iată că voi - o, dreptcredincioșilor! – îi iubiți pe aceștia și le doriți binele, în vreme ce ei nu vă iubesc pe voi și nu vă doresc binele, ci, dimpotrivă, ei vă urăsc. Voi credeți în toate Scripturile, și printre acestea și Cărțile lor, în vreme ce ei nu cred în Cartea care a fost revelată profetului vostru. Atunci când vă întâlnesc, ei spun [numai] cu gurile lor: „Noi am crezut!”, însă dacă au rămas între ei, își mușcă vârfurile degetelor, înfuriați și mâniați, datorită unității voastre și a consensului într-un singur cuvânt, a nobleții islamului, și datorită umilinței în care ei se află. Spune-le acestora,-o,tu, profetule! – „Rămâneți în cele în care voi sunteți, pană ce veți muri de întristare și mânie!” Allah este cunoscător, atât al credinței, cât și al necredinței, atât al binelui, cât și al răului aflate în piepturi.**

120 **Dacă ați fost ajunși de binecuvântarea izbândei împotriva vrăjmașilor voștri sau sporirea averilor și a urmașilor, ei sunt cuprinși de supărare și întristare; iar dacă sunteți loviți de vreo nenorocire, precum victoria inamicilor voștri sau pierderea averilor sau a urmașilor, ei se bucură pentru aceasta. Dacă veți fi răbdători, respectând poruncile Sale și a celor ce vi le-a prescris, și vă veți pune la adăpost de mânia lui Allah, nu vă va afecta pe voi viclenia și nici răul lor, căci Allah cuprinde [cu puterea Sa] viclenia din faptele lor, și îi va lasă pe ei deznădăjduiți.**

121 **O, tu, profetule! - Amintește-ți atunci când ai ieșit în zorii zilei din Medina pentru a îi înfrunta pe politeiști la Uhud; și ai început să îi organizezi pe dreptcredincioși și să îl îndrumi pe fiecare dintre ei către poziția sa [de luptă strategică]. Allah aude vorbele voastre și cunoaște faptele voastre.**

Dintre pildele acestor versete: **1 - Oprirea dreptcredincioșilor de a se asocia cu necredincioșii, și a îi lua drept tovarăși și prieteni apropiați, dezvăluindu-le situația exactă a dreptcredincioșilor și secretele lor.**

2 - Bucuria îi cuprinde pe necredincioși atunci când dreptcredincioșii sunt atinși de vreo nenorocire sau vreo pierdere, și se întristează dacă li s-a întâmplat un bine. Aceasta este una dintre expresiile dușmăniei lor față de dreptcredincioși. 3 - Protecția împotriva înșelăciunii și vicleniei necredincioșilor se află în răbdare și ascunderea fricii, și, mai apoi, teama și pioșenia arătate față de Allah, urmând căile ce aduc către putere și victorie.

إِذۡ هَمَّت طَّآئِفَتَانِ مِنكُمۡ أَن تَفۡشَلَا وَٱللَّهُ وَلِيُّهُمَاۗ وَعَلَى ٱللَّهِ
فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١٢٢ وَلَقَدۡ نَصَرَكُمُ ٱللَّهُ بِبَدۡرٖ وَأَنتُمۡ أَذِلَّةٞۖ
فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ١٢٣ إِذۡ تَقُولُ لِلۡمُؤۡمِنِينَ
أَلَن يَكۡفِيَكُمۡ أَن يُمِدَّكُمۡ رَبُّكُم بِثَلَٰثَةِ ءَالَٰفٖ مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ
مُنزَلِينَ ١٢٤ بَلَىٰٓۚ إِن تَصۡبِرُواْ وَتَتَّقُواْ وَيَأۡتُوكُم مِّن فَوۡرِهِمۡ
هَٰذَا يُمۡدِدۡكُمۡ رَبُّكُم بِخَمۡسَةِ ءَالَٰفٖ مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِينَ
١٢٥ وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشۡرَىٰ لَكُمۡ وَلِتَطۡمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِۦۗ
وَمَا ٱلنَّصۡرُ إِلَّا مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ١٢٦ لِيَقۡطَعَ طَرَفٗا
مِّنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَوۡ يَكۡبِتَهُمۡ فَيَنقَلِبُواْ خَآئِبِينَ ١٢٧
لَيۡسَ لَكَ مِنَ ٱلۡأَمۡرِ شَيۡءٌ أَوۡ يَتُوبَ عَلَيۡهِمۡ أَوۡ يُعَذِّبَهُمۡ فَإِنَّهُمۡ
ظَٰلِمُونَ ١٢٨ وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ يَغۡفِرُ لِمَن
يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٢٩ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَأۡكُلُواْ ٱلرِّبَوٰٓاْ أَضۡعَٰفٗا مُّضَٰعَفَةٗۖ
وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ١٣٠ وَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ ٱلَّتِيٓ أُعِدَّتۡ
لِلۡكَٰفِرِينَ ١٣١ وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ١٣٢

(122) Amintește-ți – o, tu, profetule! – ce s-a întâmplat cu cele două grupuri de dreptcredincioși – din neamul Salamah și neamul Haritah, când ei au ezitat și au vrut să se întoarcă [și să părăsească lupta] atunci când s-au întors ipocriții. Allah însă i-a ajutat pe aceștia, făcându-i fermi în lupta [pe calea Sa] și depărtându-i de cele pe care le intenționaseră; și numai de Allah Unicul, trebuie să depindă dreptcredincioșii în toate situațiile.

(123) Allah v-a făcut pe voi să izbândiți în bătălia de la Badr împotriva politeiștilor, deși voi erați slăbi, numărul vostru mic și resursele [pregătirii] restrânse; așadar temeți-vă de Allah și poate [că] astfel Îi veți mulțumi pentru binecuvântările pogorâte asupra voastră.

(124) Amintește-ți – o, tu, profetule! – atunci când, încurajându-i pe dreptcredincioși în bătălia de la Badr, după ce ei primiseră vestea numărului mare al politeiștilor ce se apropiau, le-ai spus: „Oare nu vă este de ajuns vouă că Allah vă va sprijini [pe voi] cu trei mii de îngeri pogorâți de la El, Preaslăvitul, pentru a vă întări în luptă?!

(125) Cu siguranță că aceasta vă este de ajuns vouă! Și voi aveți încă o veste bună și despre un alt suport de la Allah! Dacă veți fi răbdători în luptă și veți fi cu teamă de Allah, atunci când un număr mare de inamici se vor năpusti asupra voastră, numaidecât Domnul vostru vă va întări cu cinci mii de îngeri, ei și caii acestora având semne clare.

(126) Allah a făcut acest sprijin și întărirea voastră prin îngerii Săi o veste bună pentru voi, pentru liniștea inimilor voastre. Astfel, în esența sa, izbânda nu se datorează acestor cauze evidente, vizibile, ci adevărata izbândă este de la Allah Cel Atotputernic, pe care nimeni nu Îl poate învinge, Cel Înțelept în orânduirea și legile Sale. (127) Prin victoria pe care voi ați dobândit-o în bătălia de la Badr, Allah a voit să nimicească o parte dintre necredincioși, ucigându-i, iar pe ceilalți să îi înjosească și să îi înfurie prin înfrângere, ca ei să se întoarcă, frustrați și umiliți. (128) Atunci când profetul s-a rugat pentru distrugerea căpeteniilor politeiștilor, după bătălia de la Uhud, i-a spus Allah lui: „Tu nu ai niciun amestec în aceasta, ci ei sunt în Mâna lui Allah. Așadar, fii răbdător, până ce Allah va judeca între voi sau îi va călăuzi pe ei să-și ceară iertare, devenind astfel musulmani; sau vor persista ei în necredința lor și vor fi [astfel] pedepsiți. Căci, cu adevărat, ei sunt nedrepți și își merită pedeapsa lor. (129) Lui Allah îi aparține creația și orânduirea celor din ceruri și de pre pământ. El iartă, prin îndurarea Sa păcatele cui voiește, și îl pedepsește pe acela pe care el voiește, cu dreptate. Și Allah este Iertător și Îndurător cu robii Săi care se căiesc.

(130) O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe profetul Său! Feriți-vă de a luă camătă, ca un surplus peste banii voștri pe care i-ați dat cu împrumut, așa cum făceau cei din perioada preislamică. Temeți-vă de Allah și [puneți-vă la adăpost de pedeapsa Lui] prin împlinirea poruncilor Sale și depărtarea de cele pe care El le-a oprit, poate că astfel veți obține din binele acestei lumi, precum și al celei de Apoi. (131) Faceți o pavăză între voi și Focul pregătit de către Allah necredincioșilor, prin împlinirea de fapte bune și delăsarea de ceea ce este oprit.

(132) Supuneți-vă lui Allah și profetului Său, prin îndeplinirea poruncilor și depărtarea de restricții, poate că astfel veți dobândi îndurarea, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Legitimitatea menționării binecuvântărilor și a nenorocirilor care coboară asupra oamenilor, pentru ca omul să fie cu băgare de seamă. 2 - Dintre cele mai mărețe motive ale pogorârii izbândei lui Allah, a îndurării și bunăvoinței Sale asupra supușilor Săi sunt persistența temeri de Allah și întâmpinarea cu răbdare a încercărilor [și greutăților] în lupta [pe calea lui Allah.

3 - Totul este în Mâna lui Allah Preaînaltul, și El poruncește ceea ce voiește, și hotărăște cele pe care El le dorește, iar dreptcredinciosul cel adevărat se supune lui Allah Preaînaltul și poruncilor Sale și urmează Legea Lui.

4 - Păcatele, și printre acestea și camăta, sunt dintre cele mai importante cauze ale eșecului omului, mai ales în momentele de încercare și greutăți. 5 - Menționarea interzicerii cametei printre versetele referitoare la bătălia de la Uhud, pentru a indica generalitatea islamului în legile sale și coeziunea lor.

الحزب ٧

۞ وَسَارِعُوٓاْ إِلَىٰ مَغۡفِرَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ وَجَنَّةٍ عَرۡضُهَا
ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلۡأَرۡضُ أُعِدَّتۡ لِلۡمُتَّقِينَ ١٣٣ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ
فِي ٱلسَّرَّآءِ وَٱلضَّرَّآءِ وَٱلۡكَٰظِمِينَ ٱلۡغَيۡظَ وَٱلۡعَافِينَ
عَنِ ٱلنَّاسِۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٣٤ وَٱلَّذِينَ إِذَا فَعَلُواْ
فَٰحِشَةً أَوۡ ظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ ذَكَرُواْ ٱللَّهَ فَٱسۡتَغۡفَرُواْ
لِذُنُوبِهِمۡ وَمَن يَغۡفِرُ ٱلذُّنُوبَ إِلَّا ٱللَّهُ وَلَمۡ يُصِرُّواْ عَلَىٰ مَا
فَعَلُواْ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ١٣٥ أُوْلَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُم مَّغۡفِرَةٞ مِّن
رَّبِّهِمۡ وَجَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ وَنِعۡمَ
أَجۡرُ ٱلۡعَٰمِلِينَ ١٣٦ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِكُمۡ سُنَنٞ فَسِيرُواْ
فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُكَذِّبِينَ
١٣٧ هَٰذَا بَيَانٞ لِّلنَّاسِ وَهُدٗى وَمَوۡعِظَةٞ لِّلۡمُتَّقِينَ ١٣٨
وَلَا تَهِنُواْ وَلَا تَحۡزَنُواْ وَأَنتُمُ ٱلۡأَعۡلَوۡنَ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ
١٣٩ إِن يَمۡسَسۡكُمۡ قَرۡحٞ فَقَدۡ مَسَّ ٱلۡقَوۡمَ قَرۡحٞ مِّثۡلُهُۥۚ وَتِلۡكَ
ٱلۡأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيۡنَ ٱلنَّاسِ وَلِيَعۡلَمَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
وَيَتَّخِذَ مِنكُمۡ شُهَدَآءَۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٤٠

133 Grăbiți-vă și întreceți-vă în facerea de bine și apropierea de Allah prin diverse acte de adorare, pentru a obține o iertare măreață de la El, și a pătrunde în Paradisul a cărui întindere este cât cerurile și pământul, pregătit de Allah pentru cei pioși [și evlavioși] dintre supușii Săi.

134 Dreptcredincioși pioși [și evlavioși] sunt cei care cheltuiesc averile lor pe calea lui Allah, atât în vreme de huzur, cât și în vreme de restriște, își stăpânesc mânia, în pofida capacității lor de a se răzbuna, și trec cu vederea [și îi iartă] pe cei care i-au nedreptățit. Allah îi iubește pe cei care fac bine și care se înfrumusețează cu aceste atribute și trăsături nobile.

135 Ei sunt cei care, dacă au comis un păcat major sau alte păcate, își amintesc de Allah Preaînaltul și de avertismentul Său pentru cei păcătoși, precum și de promisiunea făcută de către El celor smeriți. [Atunci] ei cer cu remușcare, de la Domnul lor, să le acopere păcatele și să nu îi pedepsească, pentru că nimeni nu poate ierta păcatele în afară de Allah, Unicul. [De asemenea,] ei nu persistă în păcatele lor, cu bună știință, și Allah iartă păcatele, în totalitatea lor.

136 Cei ce dețin aceste calități alese și atribute mărețe și nobile [lăudabile] vor fi răsplătiți prin acoperirea păcatelor lor de către Allah. Ei vor avea, în Viața de Apoi, grădini cu palate pe sub care curg pâraie, și în ele vor sălășlui veșnic; și ce bună răsplată este aceasta pentru cei care s-au supus lui Allah!

137 Atunci când dreptcredincioșii au fost încercați prin cele ce au coborât asupra lor în ziua bătăliei de la Uhud, Allah le-a spus lor consolându-i: „Cu adevărat, înaintea voastră s-au perindat și alte rânduieli ale lui Allah prin care necredincioșii au fost distruși și a făcut ca izbânda să fie a dreptcredincioșilor, deși aceștia fuseseră, mai înainte, încercați. Așadar, purcedeți pe pământ și luați aminte care a fost sfârșitul celor care nu au crezut în Allah și în profeții Săi, cum au fost distruse casele lor și cum a pierit stăpânirea lor."

138 Acest Coran Nobil este o deslușire a adevărului și o avertizare în privința a ceea ce este nedrept și rău, [trimisă] tuturor oamenilor. El este un îndrumător către călăuzire, și o lege hotărâtoare pentru dreptcredincioșii smeriți, întrucât ei sunt cei care beneficiază de călăuzirea și îndrumarea sa.

139 O, voi, dreptcredincioșilor! Să nu deveniți slăbi și nici să nu vă întristați pentru cele ce v-au ajuns pe voi în ziua bătăliei de a Uhud. Voi sunteți cei înălțați prin credința voastră, și voi sunteți mai presus, prin suportul oferit de Allah, și prin faptul că ați implorat ajutorul [și izbânda] Sa, dacă voi credeți în Allah și în promisiunea făcută robilor Săi dreptcredincioși și smeriți.

140 O, voi, dreptcredincioșilor! Dacă ați fost răniți sau uciși în ziua bătăliei de la Uhud, [să știți că] tot astfel și necredincioșii au fost răniți și uciși. Allah împarte zilele de izbândă și de înfrângere în rândul oamenilor, între cei dreptcredincioși și necredincioși, așa cum El dorește. [Allah face aceasta] în virtutea înțelepciunii mărețe, precum deosebirea dreptcredincioșilor față de cei ipocriți, pentru a-l onora pe cel pe care El voiește cu martiriul pe calea Sa. Allah nu îi iubește pe cei care se nedreptățesc pe ei înșiși prin renunțarea la luptă pe calea Lui.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Încurajarea împlinirii faptelor bune cu iuțeală, beneficiind de timpul [specific lor avut la dispoziție] pentru împlinirea actelor de adorare [și supunere] față de Allah, înainte de a fi prea târziu. 2 - Oferirea [și cheltuirea] pe calea lui Allah, indiferent de situație, reprimarea furiei, iertarea oferită oamenilor și bunăcuviința arătată creațiilor lui Allah sunt dintre calitățile celor evlavioși, care îi îndreptățesc să intre în Paradis. 3 - Cunoașterea istorisirilor comunităților precedente oferă o lecție și o pildă înțeleaptă celui care are inimă cu care să priceapă.**

وَلِيُمَحِّصَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَيَمۡحَقَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٤١ أَمۡ
حَسِبۡتُمۡ أَن تَدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ وَلَمَّا يَعۡلَمِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ جَٰهَدُواْ
مِنكُمۡ وَيَعۡلَمَ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٤٢ وَلَقَدۡ كُنتُمۡ تَمَنَّوۡنَ ٱلۡمَوۡتَ مِن
قَبۡلِ أَن تَلۡقَوۡهُ فَقَدۡ رَأَيۡتُمُوهُ وَأَنتُمۡ تَنظُرُونَ ١٤٣ وَمَا مُحَمَّدٌ
إِلَّا رَسُولٞ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِ ٱلرُّسُلُۚ أَفَإِيْن مَّاتَ أَوۡ قُتِلَ
ٱنقَلَبۡتُمۡ عَلَىٰٓ أَعۡقَٰبِكُمۡۚ وَمَن يَنقَلِبۡ عَلَىٰ عَقِبَيۡهِ فَلَن يَضُرَّ
ٱللَّهَ شَيۡـٔٗاۗ وَسَيَجۡزِي ٱللَّهُ ٱلشَّٰكِرِينَ ١٤٤ وَمَا كَانَ
لِنَفۡسٍ أَن تَمُوتَ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِ كِتَٰبٗا مُّؤَجَّلٗاۗ وَمَن يُرِدۡ
ثَوَابَ ٱلدُّنۡيَا نُؤۡتِهِۦ مِنۡهَا وَمَن يُرِدۡ ثَوَابَ ٱلۡأٓخِرَةِ نُؤۡتِهِۦ مِنۡهَاۚ
وَسَنَجۡزِي ٱلشَّٰكِرِينَ ١٤٥ وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيّٖ قَٰتَلَ مَعَهُۥ
رِبِّيُّونَ كَثِيرٞ فَمَا وَهَنُواْ لِمَآ أَصَابَهُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَمَا ضَعُفُواْ
وَمَا ٱسۡتَكَانُواْۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٤٦ وَمَا كَانَ قَوۡلَهُمۡ إِلَّآ أَن
قَالُواْ رَبَّنَا ٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسۡرَافَنَا فِيٓ أَمۡرِنَا وَثَبِّتۡ أَقۡدَامَنَا
وَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٤٧ فَـَٔاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ ثَوَابَ
ٱلدُّنۡيَا وَحُسۡنَ ثَوَابِ ٱلۡأٓخِرَةِۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٤٨

(141) Parte a acestei înțelepciuni se află și în purificarea dreptcredincioșilor de păcatele comise, eliminarea ipocriților din rândurile lor și distrugerea și nimicirea necredincioșilor.

(142) O, voi, dreptcredincioșilor! Oare ați crezut că veți intra în Paradis fără a fi supuși la încercări și [teste de] răbdare, prin care să iasă la iveală cei care se străduiesc și lupta cu adevărat pe calea lui Allah, și sunt răbdători la încercările de care sunt loviți?!

(143) O, voi, dreptcredincioșilor! Voi v-ați dorit să dați piept cu necredincioșii pentru a obține martiriul pe calea lui Allah, așa cum frații voștri l-au dobândit mai înainte de voi în ziua bătăliei de la Badr, expunându-vă pericolului morții și gravității [suferinței] sale. Iată că voi ați văzut cu ochii voștri cele pe care vi le doreați în ziua bătăliei de la Uhud.

În ziua bătăliei de la Uhud, atunci când s-a zvonit printre oameni că profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost ucis, Allah a pogorât o mustrare pentru dreptcredincioșii care au încetat lupta datorită acestui zvon și a spus:

(144) Muhammed nu este decât un profet asemenea celorlalți profeți de dinaintea sa, care au murit sau au fost uciși. Oare dacă el ar muri sau ar fi ucis, v-ați delăsa de religia voastră și ați renunța la luptă?! Iar acela dintre voi care va renunța la religia sa nu îl va afecta pe Allah cu nimic, căci El este Cel Atotputernic, cu putere peste toate. Însă apostatul [care se delasă de islam] nu își va face rău decât sieși, expunându-se pierderii [și eșecului], atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Iar cei care Îi sunt mulțumitori lui Allah vor fi recompensați cu cea mai bună răsplată, datorită fermității în religia Sa și a luptei pe calea Sa. (145) Niciunui suflet nu îi vine sorocul decât prin hotărârea lui Allah, atunci când va veni momentul care i-a fost prescris lui de către Allah și l-a făcut pentru el un termen hotărât. Acesta nu [poate fi] amânat, și nici nu [poate fi] grăbit. Celui care dorește pentru faptele sale răsplata acestei vieți, Îi vom da lui atât cât i se cuvine lui pentru aceasta, însă el nu va avea parte de binele Vieții de Apoi; în vremea celui care, prin faptele sale caută răsplata lui Allah în Viața de Apoi, îi vom da noi răsplățile acesteia; iar celor care sunt mulțumitori față de Domnul lor le vom da o răsplată măreață. (146) Câți dintre profeții lui Allah au luptat, având alături de ei oștiri numeroase ale oamenilor care i-au urmat, fără a fi cuprinși de lașitate și nici delăsându-se de luptă atunci când din rândurile lor [unii] au fost răniți sau uciși pe calea lui Allah; și nici nu au devenit ei slăbi în fața inamicilor, și nici nu s-au umilit în fața lor, ci, dimpotrivă, au fost răbdători și fermi. Allah îi iubește pe cei care sunt răbdători în fața greutăților și a aversităților [încercărilor] pe calea Sa. (147) Atunci când a coborât asupra lor această încercare, cei răbdători dintre oameni nu au avut a spune decât: „O, Domnul nostru, iartă-ne nouă păcatele noastre și limitele încălcate a celor pe care ni le-ai poruncit, și fă picioarele noastre ferme în confruntarea cu inamicii noștri, și fă-ne pe noi învingători peste cei care nu au crezut în Tine." (148) Allah le-a dat lor răsplata acestei vieți prin garantarea izbândei și prin sporirea puterii lor, și le-a dat o răsplată [și mai] bună în Viața de Apoi, prin Mulțumirea Sa față de ei, și un sălaș bun în Grădini binecuvântate; iar Allah îi iubește pe cei care excelează în actele lor de adorare și în interacțiunile [cu semenii] lor.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Încercările sunt o rânduială divină, prin care sunt identificați și diferențiați de ceilalți, cei ce se luptă și se străduiesc pe calea lui Allah, întru dreptate și cu răbdare . 2 - Lupta pe calea lui Allah și chemarea la ea nu trebuie să fie condiționată de nicio persoană anume, indiferent de statutul și poziția acesteia. 3 - Durata vieții oamenilor și sfârșitul ei sunt fixe, și ea nu poate fi sporită de grija excesivă pentru [această] viață și nici nu este micșorată de vitejie și curaj. 4 - Durata vieții oamenilor și sfârșitul ei sunt fixe, și ea nu poate fi sporită de grija excesivă pentru [această] viață și nici nu este micșorată de vitejie și curaj.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تُطِيعُواْ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
يَرُدُّوكُمۡ عَلَىٰٓ أَعۡقَٰبِكُمۡ فَتَنقَلِبُواْ خَٰسِرِينَ
١٤٩ بَلِ ٱللَّهُ مَوۡلَىٰكُمۡۖ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلنَّٰصِرِينَ ١٥٠ سَنُلۡقِي
فِي قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلرُّعۡبَ بِمَآ أَشۡرَكُواْ بِٱللَّهِ
مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ بِهِۦ سُلۡطَٰنٗاۖ وَمَأۡوَىٰهُمُ ٱلنَّارُۖ وَبِئۡسَ
مَثۡوَى ٱلظَّٰلِمِينَ ١٥١ وَلَقَدۡ صَدَقَكُمُ ٱللَّهُ
وَعۡدَهُۥٓ إِذۡ تَحُسُّونَهُم بِإِذۡنِهِۦۖ حَتَّىٰٓ إِذَا فَشِلۡتُمۡ
وَتَنَٰزَعۡتُمۡ فِي ٱلۡأَمۡرِ وَعَصَيۡتُم مِّنۢ بَعۡدِ مَآ أَرَىٰكُم
مَّا تُحِبُّونَۚ مِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلدُّنۡيَا وَمِنكُم مَّن
يُرِيدُ ٱلۡأٓخِرَةَۚ ثُمَّ صَرَفَكُمۡ عَنۡهُمۡ لِيَبۡتَلِيَكُمۡۖ
وَلَقَدۡ عَفَا عَنكُمۡۗ وَٱللَّهُ ذُو فَضۡلٍ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ
١٥٢ ۞ إِذۡ تُصۡعِدُونَ وَلَا تَلۡوُۥنَ عَلَىٰٓ أَحَدٖ
وَٱلرَّسُولُ يَدۡعُوكُمۡ فِيٓ أُخۡرَىٰكُمۡ فَأَثَٰبَكُمۡ
غَمَّۢا بِغَمّٖ لِّكَيۡلَا تَحۡزَنُواْ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمۡ وَلَا
مَآ أَصَٰبَكُمۡۗ وَٱللَّهُ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ١٥٣

ثلاثة أرباع الحزب ٧

149 O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe profetul Său! Dacă voi veți urma rătăcirea pe care v-o poruncesc cei care nu cred dintre evrei, creștini și politeiști, ei vă vor întoarce pe voi, din credință, la necredința de mai înainte, și veți deveni dintre cei pierzători, atât în viața lumească, cât și în Viața de Apoi.

150 Dacă îi veți urma pe acești necredincioși, ei nu vă vor [putea] face pe voi izbânditori, ci, dimpotrivă, suportul împotriva inamicilor voștri este [la] Allah; așadar, supuneți-vă Lui, căci El, Preaslăvitul, este cel mai bun ajutor, și nu veți mai avea nevoie de nimeni altcineva în afară de El.

151 Vom pune în inimile necredincioșilor o teamă atât de puternică încât ei vor deveni incapabili să continue lupta; și aceasta pentru că ei i-au asociat lui Allah [alți] dumnezei, pe care îi adoră după bunul lor plac, fără să le fi fost pogorât lor vreo dovadă întru aceasta. Sălașul acestora vă fi Focul în Viața de Apoi, și ce rău lăcaș le va fi Iadul necredincioșilor.

152 Allah a împlinit, în ziua bătăliei de la Uhud, promisiunea pe care v-a făcut-o vouă de a izbândi împotriva inamicilor voștri, și voi îi dominați pe ei cu putere, prin voia lui [Allah] Preaînaltul. Până atunci când ați arătat lașitate și a slăbit fermitatea voastră pentru respectarea celor care vă fuseseră poruncite de către profet, și v-ați împărțit voi, gâlcevindu-vă între a rămâne pe pozițiile voastre sau a le părăsi pentru a strânge prăzile de război, și ați încălcat [astfel] ordinul profetului de a rămâne pe poziții indiferent de situație. Aceasta s-a produs după ce Allah vă dăduse vouă [deja] izbânda pe care [o cereați și] o doreați asupra inamicului vostru. Printre voi sunt unii care caută rasplata acestei vieți și ei sunt cei care au părăsit pozițiile lor, și alții care doresc răsplata Vieții de Apoi, iar ei au rămas fermi pe poziții, supunându-se ordinului profetului. Apoi, Allah v-a întors pe voi [de la ei] și i-a făcut izbânditori peste voi, pentru a vă încerca și a-l deosebi pe cel dreptcredincios și răbdător la încercări de cel ale cărui picioare s-au clătinat și a devenit slab. Însă Allah v-a iertat pentru încălcarea ordinului profetului Său și Allah este Cel care coboară favoruri mărețe asupra dreptcredincioșilor, călăuzindu-i către credința cea adevărată, iertându-le păcatele și făcându-i fermi în fața încercărilor și a necazurilor [greutăților].

153 O, voi, dreptcredincioșilor! Amintiți-vă, când v-ați îndepărtat voi alergând în ziua bătăliei de la Uhud, și ați eșuat, încălcând ordinului profetului, și niciunul dintre voi nu l-a așteptat pe celălalt, iar profetul vă striga din spatele vostru, dintre voi și politeiști, spunând: „[Întoarceți-vă] la mine, o, voi, supuși ai lui Allah! [Întoarceți-vă], o, voi, supuși ai lui Allah!" și Allah v-a recompensat pe voi pentru aceasta cu durerea și apăsarea datorate victoriei și a prăzii pierdute. Ele au fost urmate și de o altă durere și suferință [și mai mare] prin zvonul care a fost răspândit printre voi cu privire la moartea profetului. Acesta a căzut asupra voastră pentru a nu mai fi voi triști pentru izbânda și prada de război pierdute, și nici pentru cei răniți și uciși [dintre voi], după ce ați aflat că profetul nu fusese ucis, și [astfel] orice nenorocire și suferință au devenit nesemnificative pentru voi. Iar Allah știe cele pe care voi le faceți și nu-I este ascuns Lui nimic din ce se află în inimile voastre, și nici din ceea ce faceți.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Avertizarea cu privire la supunerea arătată față de necredincioși și urmărea poftelor și dorințelor lor, căci consecința acestora este [eșecul și] pierderea, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. 2 - Coborârea terorii în inimile dușmanilor lui Allah este o manifestare a izbândei oferite supușilor Săi, cei aleși, drepți și loiali. 3 - Printre cele mai mari cauze ale înfrângerii într-o bătălie se numără atașamentul de viața lumească, lăcomia pentru obținerea prăzilor ei, și nerespectarea ordinelor conducătorului armatei.**
4 - Menționarea greșelilor, urmate de iertare, face parte dintre indiciile virtuții [nobleții] companionilor profetului.

ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيۡكُم مِّنۢ بَعۡدِ ٱلۡغَمِّ أَمَنَةٗ نُّعَاسٗا يَغۡشَىٰ طَآئِفَةٗ
مِّنكُمۡۖ وَطَآئِفَةٞ قَدۡ أَهَمَّتۡهُمۡ أَنفُسُهُمۡ يَظُنُّونَ بِٱللَّهِ غَيۡرَ
ٱلۡحَقِّ ظَنَّ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِۖ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ ٱلۡأَمۡرِ مِن شَيۡءٖۗ
قُلۡ إِنَّ ٱلۡأَمۡرَ كُلَّهُۥ لِلَّهِۗ يُخۡفُونَ فِيٓ أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبۡدُونَ لَكَۖ
يَقُولُونَ لَوۡ كَانَ لَنَا مِنَ ٱلۡأَمۡرِ شَيۡءٞ مَّا قُتِلۡنَا هَٰهُنَاۗ قُل لَّوۡ كُنتُمۡ
فِي بُيُوتِكُمۡ لَبَرَزَ ٱلَّذِينَ كُتِبَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقَتۡلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمۡۖ
وَلِيَبۡتَلِيَ ٱللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمۡ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمۡۚ
وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ١٥٤ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَلَّوۡاْ مِنكُمۡ
يَوۡمَ ٱلۡتَقَى ٱلۡجَمۡعَانِ إِنَّمَا ٱسۡتَزَلَّهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ بِبَعۡضِ
مَا كَسَبُواْۖ وَلَقَدۡ عَفَا ٱللَّهُ عَنۡهُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٞ ١٥٥ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَقَالُواْ لِإِخۡوَٰنِهِمۡ إِذَا
ضَرَبُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَوۡ كَانُواْ غُزّٗى لَّوۡ كَانُواْ عِندَنَا مَا مَاتُواْ
وَمَا قُتِلُواْ لِيَجۡعَلَ ٱللَّهُ ذَٰلِكَ حَسۡرَةٗ فِي قُلُوبِهِمۡۗ وَٱللَّهُ يُحۡيِۦ
وَيُمِيتُۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ١٥٦ وَلَئِن قُتِلۡتُمۡ فِي سَبِيلِ
ٱللَّهِ أَوۡ مُتُّمۡ لَمَغۡفِرَةٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَحۡمَةٌ خَيۡرٞ مِّمَّا يَجۡمَعُونَ ١٥٧

154 **Apoi, după durere și strâmtorare, a pogorât asupra voastră siguranța și încrederea. Pe aceia dintre voi care au crezut în promisiunea lui Allah – i-a cuprins ațipirea de atâta siguranță și liniște ce se afla în inimile lor; în vreme ce alții nu au avut această binecuvântare, căci aceștia erau ipocriții și nu erau interesați de altceva în afară de siguranța lor. Ei erau cuprinși de îngrijorare și teamă, având gânduri rele despre Allah și crezând că El nu îi va garanta victoria profetului Său și nici nu îi va susține pe robii Săi. Aceste supoziții se aseamănă celor ale oamenilor din perioada preislamică [ignoranței], care nu Îi apreciau adevărata măreție a lui Allah. Tot astfel și acei ipocriți, ignoranți și fără cunoștințe despre Allah, spuneau: „Nu suntem noi cei care decid ieșirea la luptă, însă dacă am fi avut noi acest drept, nu am fi ieșit [la luptă].” Răspunde-le – o, tu, profetule! – „Totul se află în Mâna lui Allah, și El poruncește ceea ce El voiește, El este Cel care v-a prescris vouă lupta.” Fără a se da în vileag față de tine, acești ipocriți se tem în sinele lor, cu îndoială și gânduri negre, în vreme ce ei spun: „Dacă am fi putut decide noi în privința ieșirii la luptă, noi nu am fi fost uciși în acest loc!” Răspunde-le,-o, tu, profetule! – „Dacă ați fi fost voi în casele voastre, departe de locurile uciderii și morții, cel căruia Allah i-ar fi prescris sfârșitul, ar fi mers [fără îndoială] la locurile în care i-a fost scris lui să moară.” Allah a prescris aceasta doar pentru a testa intențiile și scopurile aflate în piepturile voastre, și a distinge între credința sau ipocrizia aflată în ele. Allah este cunoscător al celor ce se află în piepturile robilor Săi și Lui nu-i este ascuns nimic.**

155 **O, voi, companioni ai profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), acelora dintre voi care au fost înfrânți, în ziua bătăliei de la Uhud atunci când s-a confruntat oștirea politeiștilor cu oștirea musulmanilor, Satana i-a împins pe ei spre rătăcire, [li s-a întâmplat aceasta] ca urmare a unor păcate pe care le comiseseră [mai înainte]. Însă Allah le-a iertat lor și nu i-a pedepsit pentru acestea, ca un favor și o îndurare din partea Sa. Cu adevărat, Allah este Iertător și Blând cu cel care se căiește, și nu se grăbește cu pedepsirea [lui].**

156 **O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe profetul Său! Nu fiți asemenea necredincioșilor ipocriți, care spun celor apropiați lor, în cazul în care au purces pentru a căuta provizii sau au fost în război și au murit, sau au fost uciși: „Dacă ar fi rămas cu noi și nu ar fi ieșit și nu s-ar fi luptat, ei nu ar fi murit și nici nu ar fi fost uciși.” Allah a pus aceasta presupunere în inimile lor pentru a spori remușcarea și tristețea din ele. Numai Allah, Unicul, este Cel care dă viața și ia viața, prin Voia Sa, și ceea ce El a predestinat nu este anulat de oprirea de la a ieși [pe calea lui Allah] și nici nu este grăbit de ieșirea [la luptă]. Allah vede cele pe care voi le faceți și faptele voastre nu-I sunt ascunse Lui și El vă va răsplăti pentru ele.**

157 **O, voi, dreptcredincioșilor! Dacă voi veți fi uciși pe calea lui Allah sau veți muri, veți avea de la Allah iertare măreață, și El va fi milostiv cu voi, prin Îndurarea Sa. Acestea sunt mai bune decât viața lumească și binecuvântările trecătoare pe care oamenii le strâng în ea.**

Dintre pildele acestor versete:

1 - Necunoașterea lui Allah și a atributelor Sale are ca și consecință credințe greșite și fapte rele [și stricăciune].

2 - Momentul morții oamenilor [și vârsta lor] este fix și limitat și nu este grăbit de înaintarea în luptă și curaj, sau întârziat de lașitate și teamă.

3 - Stă în rânduiala lui Allah încercarea [și testarea] robilor Săi pentru a-l deosebi pe cel netrebnic [și rău] de cel bun [și drept].

4 - Printre rangurile cele mai înalte și mai nobile la Allah Preaînaltul sunt cele dobândite de martiri pe calea Sa.

وَلَئِن مُّتُّمۡ أَوۡ قُتِلۡتُمۡ لَإِلَى ٱللَّهِ تُحۡشَرُونَ ١٥٨ فَبِمَا رَحۡمَةٖ مِّنَ ٱللَّهِ
لِنتَ لَهُمۡۖ وَلَوۡ كُنتَ فَظًّا غَلِيظَ ٱلۡقَلۡبِ لَٱنفَضُّواْ مِنۡ حَوۡلِكَۖ
فَٱعۡفُ عَنۡهُمۡ وَٱسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ وَشَاوِرۡهُمۡ فِي ٱلۡأَمۡرِۖ فَإِذَا عَزَمۡتَ
فَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَوَكِّلِينَ ١٥٩ إِن يَنصُرۡكُمُ ٱللَّهُ
فَلَا غَالِبَ لَكُمۡۖ وَإِن يَخۡذُلۡكُمۡ فَمَن ذَا ٱلَّذِي يَنصُرُكُم مِّنۢ
بَعۡدِهِۦۗ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١٦٠ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن
يَغُلَّۚ وَمَن يَغۡلُلۡ يَأۡتِ بِمَا غَلَّ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ
نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ١٦١ أَفَمَنِ ٱتَّبَعَ رِضۡوَٰنَ
ٱللَّهِ كَمَنۢ بَآءَ بِسَخَطٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَمَأۡوَىٰهُ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ
١٦٢ هُمۡ دَرَجَٰتٌ عِندَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِمَا يَعۡمَلُونَ ١٦٣ لَقَدۡ
مَنَّ ٱللَّهُ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ إِذۡ بَعَثَ فِيهِمۡ رَسُولٗا مِّنۡ أَنفُسِهِمۡ
يَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِهِۦ وَيُزَكِّيهِمۡ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ
وَٱلۡحِكۡمَةَ وَإِن كَانُواْ مِن قَبۡلُ لَفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ١٦٤ أَوَلَمَّآ
أَصَٰبَتۡكُم مُّصِيبَةٞ قَدۡ أَصَبۡتُم مِّثۡلَيۡهَا قُلۡتُمۡ أَنَّىٰ هَٰذَاۖ
قُلۡ هُوَ مِنۡ عِندِ أَنفُسِكُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٦٥

158 Atunci când veți muri, indiferent de circumstanțe, vă veți întoarce cu toții la Allah și El vă va socoti pentru faptele voastre.

159 O, tu, profetule! Printr-o binecuvântare măreață de la Allah, caracterul [și comportamentul] tău a fost [binevoitor și] blând cu companionii tăi; căci dacă tu ai fi fost dur în vorbele și faptele tale și inima ți-ar fi fost împietrită, ei s-ar fi depărtat de tine. Așadar, dacă ei nu ți-au dat drepturile tale în totalitate, tu treci cu vederea și roagă-te la Allah pentru iertarea lor. Cere-le lor părerea în lucrurile asupra cărora este necesară consultarea și consilierea. Iar atunci când ai decis în privința unui anumit lucru, după ce v-ați sfătuit [mai întâi între voi], urmează-l și încrede-te în Allah, căci Allah îi iubește pe cei care se încred în El, îi ajută și îi susține pe aceștia.

160 Dacă Allah vă sprijină prin suportul și izbânda Sa, nimeni nu vă poate învinge, chiar și dacă s-ar aduna împotriva voastră toți oamenii de pe tot pământul. Iar dacă El ar lăsa izbânda și grija voastră în propriile voastre mâini, nimeni nu va putea să vă mai facă izbânditori în afara Lui, căci izbânda este toată în Mâna lui Allah, Unicul, și numai de Allah trebuie să depindă dreptcredincioșii.

161 Nu se cuvine vreunuia dintre profeți să înșele prin luarea din pradă [de război] a ceea ce Allah nu i-a destinat lui [de drept], iar acela dintre voi care înșeală prin luarea a ceva [pe nedrept] din prada de război, va fi pedepsit prin darea lui în vileag în Ziua Judecății, când va fi adus în fața tuturor oamenilor purtând povara celor luate [pe nedrept]. Apoi, fiecărui suflet îi va fi dată răsplata pe care a dobândit-o, pe de-a-întregul, fără vreo lipsă; și ei nu vor fi nedreptățiți, nici prin sporirea faptelor rele, și nici prin micșorarea faptelor bune.

162 Nu sunt la fel în fața lui Allah cel care urmează credința și faptele bune care atrag mulțumirea lui Allah, cu cel care nu crede în Allah și săvârșește fapte rele, atrăgând [astfel] asupra sa mânia cea cruntă a lui Allah, și al cărui lăcaș va fi Iadul. Și ce rea destinație și ce rău lăcaș este acesta!

163 Rangul și poziția lor diferă, atât în viața lumească, cât și în Viața de Apoi la Allah. Allah vede ceea ce ei fac, și Lui nu îi este nimic ascuns, și îi va răsplăti pe fiecare dintre aceștia pentru faptele lor.

164 Allah i-a binecuvântat pe dreptcredincioși și i-a favorizat pe ei atunci când le-a trimis lor un profet dintre ei înșiși, care le recită Coranul, îi purifică de politeism și de etica vicioasă și îi învață Cartea și Sunna [Tradițiile sale]. Mai înainte de trimiterea acestui profet ei fuseseră într-o rătăcire învederată de la drumul cel drept și călăuzire.

165 O, voi, dreptcredincioșilor! Oare atunci când v-a lovit pe voi o nenorocire prin înfrângerea în bătălia de la Uhud, când unii dintre voi au fost uciși, [și deși știați voi] că inamicii voștri au fost afectați cu de două ori mai mulți morți și prizonieri în ziua bătăliei de la Badr, voi ați spus: „De ce ne-au lovit pe noi acestea, de vreme ce noi suntem dreptcredincioși și profetul lui Allah se află printre noi?!" Spune,-o, tu, profetule!- „Cele care au căzut asupra voastră v-au venit din cauza scindării voastre și a neascultării față de profeți. Cu adevărat, Allah este cu putere peste toate, și El îl face izbânditor pe cel pe care El dorește și îl umilește pe cel pe care El voiește.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Izbândă cea adevărată este de la Allah Preaînaltul, căci El este Atotputernic, ce nu poate fi învins și nimeni nu Îi poate contesta autoritatea. 2 - Situația celor care au urmat călăuzirea lui Allah și s-au conformat acesteia prin faptele lor, nu este aceeași în această viață lumească cu a celor care au respins-o și nu au crezut în ea, așa cum nu sunt egale nici rangurile lor în Viața de Apoi. 3 - Necazurile și încercările care vin asupra unui om se datorează păcatelor sale. Este posibil, de asemenea, ca acestea să fie un test și un motiv pentru ridicarea rangului său, iar Allah iartă și trece cu vederea multe dintre greșelile lor.

وَمَآ أَصَٰبَكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡتَقَى ٱلۡجَمۡعَانِ فَبِإِذۡنِ ٱللَّهِ وَلِيَعۡلَمَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ
١٦٦ وَلِيَعۡلَمَ ٱلَّذِينَ نَافَقُواْۚ وَقِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ قَٰتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ
أَوِ ٱدۡفَعُواْۖ قَالُواْ لَوۡ نَعۡلَمُ قِتَالٗا لَّٱتَّبَعۡنَٰكُمۡۗ هُمۡ لِلۡكُفۡرِ يَوۡمَئِذٍ
أَقۡرَبُ مِنۡهُمۡ لِلۡإِيمَٰنِۚ يَقُولُونَ بِأَفۡوَٰهِهِم مَّا لَيۡسَ فِي قُلُوبِهِمۡۚ
وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا يَكۡتُمُونَ ١٦٧ ٱلَّذِينَ قَالُواْ لِإِخۡوَٰنِهِمۡ وَقَعَدُواْ
لَوۡ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُواْۗ قُلۡ فَٱدۡرَءُواْ عَنۡ أَنفُسِكُمُ ٱلۡمَوۡتَ إِن
كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٦٨ وَلَا تَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ قُتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ
أَمۡوَٰتَۢاۚ بَلۡ أَحۡيَآءٌ عِندَ رَبِّهِمۡ يُرۡزَقُونَ ١٦٩ فَرِحِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ
ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ وَيَسۡتَبۡشِرُونَ بِٱلَّذِينَ لَمۡ يَلۡحَقُواْ بِهِم
مِّنۡ خَلۡفِهِمۡ أَلَّا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ١٧٠ ۞ يَسۡتَبۡشِرُونَ الحزب ٨
بِنِعۡمَةٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضۡلٖ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ
ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٧١ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِ مِنۢ بَعۡدِ مَآ أَصَابَهُمُ
ٱلۡقَرۡحُۚ لِلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ مِنۡهُمۡ وَٱتَّقَوۡاْ أَجۡرٌ عَظِيمٌ ١٧٢
ٱلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ ٱلنَّاسُ إِنَّ ٱلنَّاسَ قَدۡ جَمَعُواْ لَكُمۡ فَٱخۡشَوۡهُمۡ
فَزَادَهُمۡ إِيمَٰنٗا وَقَالُواْ حَسۡبُنَا ٱللَّهُ وَنِعۡمَ ٱلۡوَكِيلُ ١٧٣

(166) Morții, rănițiii și înfrângerea suferită în ziua bătăliei de la Uhud, atunci când oștirea voastră s-a întâlnit cu oștirea politeiștilor, s-a întâmplat prin voia lui Allah și puterea Lui, și în virtutea unei imense înțelepciuni, pentru a face să se deosebească dreptcredincioșii sinceri.

(167) Și pentru a ieși la iveală ipocriții care, atunci când li s-a spus: „Luptați pe calea lui Allah sau sprijiniți prin numărul vostru oștirea de musulmani!" au răspuns: „Dacă am ști că există o luptă între voi și alți oameni [și un alt popor] v-am urma pe voi, însă nu vedem vreo luptă între voi și o altă oștire." În această situație ei și-au arătat mai degrabă necredința decât credința, spunând ceea ce nu se află în inimile lor. Allah cunoaște ce ascund piepturile lor și îi va pedepsi pentru aceasta.

(168) Ei sunt cei care au refuzat să iasă la luptă în ziua bătăliei de la Uhud și le-au spus apropiaților lor care fuseseră loviți: „Dacă ne-ar fi urmat pe noi și nu ar fi ieșit la luptă, nu ar fi fost ei uciși." Răspunde-le, o,profetule: „Atunci îndepărtați de voi moartea, când ea vine asupra voastră, dacă voi sunteți sinceri în cele pe care le spuneți!". Aceasta însemnând că, dacă v-ar fi urmat, ei nu ar fi fost uciși sau că motivul salvării voastre de la moarte a fost faptul că nu ați ieșit să luptați pe calea lui Allah.

(169) O, tu, profetule! Să nu crezi că cei care au fost uciși în luptă pe calea lui Allah sunt morți, ci ei sunt vii la Domnul lor, în Casa Nobleții [în Paradis]. Ei sunt dăruiți cu multiple binecuvântări, pe care nimeni altcineva nu le cunoaște în afară de Allah. (170) Ei au fost copleșiți de fericire și cuprinși de încântare pentru darurile lor din binecuvântarea lui Allah, sperând și așteptând să fie urmați de frații lor care au rămas în viața lumească, care dacă vor fi uciși pe calea lui Allah vor obține aceleași binecuvântări ca și ei. Ei nu au a se teme de ceea ce le-a fost pregătit în Viața de Apoi, și nici nu se vor întrista pentru bunurile vieții lumești pe care le-au părăsit.

(171) Ei se vor bucura în afară de aceasta de o recompensă și mai mare de la Allah, ca un surplus la acest dar măreț, căci El, Preaînaltul, nu face pierdută agoniseala dreptcredincioșilor, ci, dimpotrivă, le dă răsplata lor întreagă, înmulțind-o.

(172) Cei care au răspuns chemării lui Allah și a profetului Său la lupta pe calea lui Allah și la confruntarea cu politeiștii în bătălia Hamra' Al-'Asad-care a urmat bătăliei de la Uhud, după ce au fost răniți la Uhud- nu au fost opriți de rănile lor [grave] de la a răspunde [cu fermitate] chemării lui Allah și a profetului Său. [Dintre aceștia,] celor care au împlinit fapte bune și s-au temut de Allah [și s-au ferit de pedeapsa Sa] prin respectarea poruncilor Sale și depărtarea de cele de la care El a oprit, le va fi dată de către Allah răsplata măreață a Paradisului.

(173) Atunci când unii dintre politeiști le-au spus credincioșilor: „Tribul Quraiș condus de Abu Sufian s-a adunat în număr mare pentru a vă ataca și a vă ucide pe voi, așadar aveți grijă și feriți-vă de confruntarea cu ei!", aceste vorbe și amenințări nu au făcut decât să le sporească credința în Allah și încrederea în promisiunea Sa, și au ieșit astfel pentru a îi înfrunta spunând: „Allah ne este de ajuns și El este Cel mai presus dintre cei cărora ne-am putea încredința."

Dintre pildele acestor versete: **1 - Este firesc și stă în rânduielile Sale ca Allah Preaînaltul să îi încerece pe supușii Săi, pentru a distinge astfel între cel care crede cu adevărat de cel ipocrit și pentru a îl deosebi pe cel sincer de cel mincinos. 2 - Măreția statutului luptei pe calea lui Allah, a martiriului și a răsplății de la Allah pentru cei care l-au dobândit-Allah Preaînaltul le-a oferit cel mai înalt stătut, prin înălțarea lor pe cele mai înalte trepte. 3 - Virtuțile dreptcredincioșilor din vremea profetului-companionii săi -și înaltul lor stătut, atât în viața lumească, cât și în Viața de Apoi, datorată dăruirii propriilor lor suflete și a averilor lor pe calea lui Allah Preaînaltul.**

فَٱنقَلَبُواْ بِنِعۡمَةٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضۡلٖ لَّمۡ يَمۡسَسۡهُمۡ سُوٓءٞ وَٱتَّبَعُواْ
رِضۡوَٰنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ ذُو فَضۡلٍ عَظِيمٍ ١٧٤ إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ
يُخَوِّفُ أَوۡلِيَآءَهُۥ فَلَا تَخَافُوهُمۡ وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ١٧٥
وَلَا يَحۡزُنكَ ٱلَّذِينَ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡكُفۡرِۚ إِنَّهُمۡ لَن يَضُرُّواْ ٱللَّهَ
شَيۡـٔٗاۗ يُرِيدُ ٱللَّهُ أَلَّا يَجۡعَلَ لَهُمۡ حَظّٗا فِي ٱلۡأٓخِرَةِۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ١٧٦ إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلۡكُفۡرَ بِٱلۡإِيمَٰنِ لَن يَضُرُّواْ ٱللَّهَ
شَيۡـٔٗا وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ١٧٧ وَلَا يَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَنَّمَا
نُمۡلِي لَهُمۡ خَيۡرٞ لِّأَنفُسِهِمۡۚ إِنَّمَا نُمۡلِي لَهُمۡ لِيَزۡدَادُوٓاْ إِثۡمٗاۖ وَلَهُمۡ
عَذَابٞ مُّهِينٞ ١٧٨ مَّا كَانَ ٱللَّهُ لِيَذَرَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ عَلَىٰ مَآ أَنتُمۡ
عَلَيۡهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ ٱلۡخَبِيثَ مِنَ ٱلطَّيِّبِۗ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُطۡلِعَكُمۡ
عَلَى ٱلۡغَيۡبِ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَجۡتَبِي مِن رُّسُلِهِۦ مَن يَشَآءُۖ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ
وَرُسُلِهِۦۚ وَإِن تُؤۡمِنُواْ وَتَتَّقُواْ فَلَكُمۡ أَجۡرٌ عَظِيمٞ ١٧٩ وَلَا يَحۡسَبَنَّ
ٱلَّذِينَ يَبۡخَلُونَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ هُوَ خَيۡرٗا لَّهُمۖ
بَلۡ هُوَ شَرّٞ لَّهُمۡۖ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُواْ بِهِۦ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ وَلِلَّهِ
مِيرَٰثُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ١٨٠

(174) Ei s-au întors după ieșirea lor la Hamra' Al-'Asad cu o răsplată măreață de la Allah, și înălțarea rangului lor, și o pavăză împotriva inamicilor lor. Ei nu au fost uciși și nici răniți, și au urmat cele plăcute lui Allah prin supunerea față de El și oprirea de la nesupunere, iar Allah este Cel care revarsă binecuvântări mărețe asupra supușilor Săi cei dreptcredincioși.

(175) Cu adevărat, teama voastră vine de la Satana, ce vă înfricoșează prin susținătorii și ajutoarele sale. Așadar, nu arătați lașitate în fața lor, căci ei nu dețin nicio forță și nici vreo putere, ci temeți-vă de Allah, Unicul, cu fermitate în supunerea față de El, dacă voi sunteți cu adevărat dreptcredincioși.

(176) O, tu, profetule! Să nu te întristeze ipocriții ce se grăbesc la necredință, întorcându-se pe călcâiele lor și părăsind religia. Ei nu îi provoacă lui Allah [prin aceasta] niciun rău, ci, dimpotrivă, ei își fac rău lor înșiși prin depărtarea de credință și supunerea fața de El. Astfel, abandonându-i și nesusținându-i, Allah face ca ei să nu se poată bucura de nimic dintre binecuvântările Vieții de Apoi, și acolo ei vor avea parte de o pedeapsă cruntă în Foc.

(177) Cei care schimbă credința pe necredință, nu îi pot face niciun rău lui Allah, ci [dimpotrivă] ei își fac rău [doar] lor înșiși și ei vor avea o pedeapsă dureroasă în Viața de Apoi.

(178) Să nu se gândească cei care nu au crezut în Domnul lor și s-au opus legilor Sale, că păsuirea lor și viața lungă în necredință este un bine pentru ei. Nu este [nicidecum] așa cum ei cred, ci dimpotrivă, Noi îi păsuim pe ei [și le dăm un răgaz] pentru a spori păcatele lor [și] adunând și mai multe păcate,
iar ei vor avea o pedeapsă înjositoare. (179) O, voi, dreptcredincioșilor! Este o înțelepciune de la Allah menținerea
voastră în situația în care vă aflați acum, amestecați printre ipocriți, fără a se [putea] diferenția între voi și fără a fi clar evidențiat cel dreptcredincios cu adevărat. [Și va rămâne astfel] pană când [Allah] vă va scoate pe voi la lumină și vă va deosebi prin prescrierea a diverse reglementări și pogorârea a diferite [teste și] încercări. [Prin ele] se va distinge între dreptcredinciosul cel bun și ipocritul cel meschin și mojic. De asemenea, în virtutea înțelepciunii lui Allah, v-au fost dezvăluite vouă aspecte din lumea necunoscutului, pentru a diferenția între cel dreptcredincios și cel ipocrit. Însă Allah alege dintre trimișii Săi pe cine voiește El, și Îi face cunoscut anumite aspecte ale necunoscutului; așa cum [spre exemplu] i-a dezvăluit profetului Său Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) situația ipocriților. Așadar, dovediți-vă [și arătați] voi [în fapte] credința în Allah și în profetul Său, prin urmărea prescripțiilor și depărtarea de intredicțiile Sale, și astfel voi veți avea o răsplată măreață de la Allah.

(180) Să nu creadă cei care se zgârcesc [în a dărui] din cele pe care Allah le-a dat, că acesta este spre binele lor, oprind astfel ceea ce I se cuvine de drept [să fie cheltuite pe calea] lui Allah dintre acestea. Ei să nu creadă că acesta este un bine pentru ei, ci, dimpotrivă, este un rău pentru ei; pentru că cele în privința cărora s-au zgârcit vor fi asemenea unor strânsori încătușate în jurul gâturilor lor în Ziua Judecății, prin care ei vor fi chinuiți. Ale lui Allah, Unicul, sunt toate cele din ceruri și de pre pământ, și El este Cel care vă rămâne [veșnic] Viu după moartea tuturor creațiilor Sale, și Allah știe cu precizie ceea ce voi faceți și vă va răsplăti în conformitate.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Dreptcredinciosul nu trebuie să se lase înfricoșat de amenințările Satanei și ale ajutoarelor și susținătorilor acestuia dintre necredincioși, căci totul se află [în Mâna] lui Allah Preaînaltul.
2 - Omul nu trebuie să se lase indus în eroare de păsuirea dată lui de Allah Preaînaltul, ci trebuie să se grăbească întru cererea de iertare, atâta timp cât încă se află în răgazul [dat de Allah], înainte ca acesta să ia sfârșit. 3 - Cel care este zgârcit și oprește binecuvântările lui Allah asupra sa comite un rău împotriva propriului său suflet, oprind un schimb profitabil [faptele bune în schimbul binecuvântărilor Lui] făcut cu Allah cel Nobil și Dăruitor, și deschizând ușa pedepsei în Ziua Judecății.

لَّقَدۡ سَمِعَ ٱللَّهُ قَوۡلَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ فَقِيرٞ وَنَحۡنُ أَغۡنِيَآءُۘ
سَنَكۡتُبُ مَا قَالُواْ وَقَتۡلَهُمُ ٱلۡأَنۢبِيَآءَ بِغَيۡرِ حَقّٖ وَنَقُولُ
ذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡحَرِيقِ ١٨١ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيكُمۡ
وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيۡسَ بِظَلَّامٖ لِّلۡعَبِيدِ ١٨٢ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ
عَهِدَ إِلَيۡنَآ أَلَّا نُؤۡمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأۡتِيَنَا بِقُرۡبَانٖ
تَأۡكُلُهُ ٱلنَّارُۗ قُلۡ قَدۡ جَآءَكُمۡ رُسُلٞ مِّن قَبۡلِي بِٱلۡبَيِّنَٰتِ
وَبِٱلَّذِي قُلۡتُمۡ فَلِمَ قَتَلۡتُمُوهُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ
١٨٣ فَإِن كَذَّبُوكَ فَقَدۡ كُذِّبَ رُسُلٞ مِّن قَبۡلِكَ جَآءُو
بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلزُّبُرِ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُنِيرِ ١٨٤ كُلُّ نَفۡسٖ
ذَآئِقَةُ ٱلۡمَوۡتِۗ وَإِنَّمَا تُوَفَّوۡنَ أُجُورَكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۖ
فَمَن زُحۡزِحَ عَنِ ٱلنَّارِ وَأُدۡخِلَ ٱلۡجَنَّةَ فَقَدۡ فَازَۗ وَمَا
ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلۡغُرُورِ ١٨٥ ۞ لَتُبۡلَوُنَّ فِيٓ (ربع الحزب ٨)
أَمۡوَٰلِكُمۡ وَأَنفُسِكُمۡ وَلَتَسۡمَعُنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ
ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِكُمۡ وَمِنَ ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُوٓاْ أَذٗى كَثِيرٗاۚ
وَإِن تَصۡبِرُواْ وَتَتَّقُواْ فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنۡ عَزۡمِ ٱلۡأُمُورِ ١٨٦

(181) Allah a auzit vorbele evreilor atunci când ei au spus: „Allah este sărac, de vreme ce El a cerut de la noi un împrumut.” Noi vom scrie vorbele lor mincinoase și calomniile aduse Domnului lor, precum și uciderea de către ei a profeților pe nedrept, și le [vom] spune lor: „Gustați pedeapsa arzătoare a Focului!”

(182) Această pedeapsă se datorează păcatelor și faptelor rele pe care le-ați săvârșit voi mai înainte,-o, voi, evreilor! – pentru că Allah nu îl nedreptățește pe niciunul dintre robii Săi.

(183) Ei sunt cei care au mințit și au calomniat spunând: „Allah ne-a îndemnat în Cărțile Sale și prin spusele profeților Săi să nu credem într-un trimis [de-al Său], pană ce el nu ne aduce o dovadă care să confirme vorbele sale, prin oferirea unei ofrande care să fie arse de un foc coborât din cer.” Ei au mințit în privința lui Allah, atribuindu-I aceste îndemnuri și limitând indiciile pentru recunoașterea profeților la cele menționate de ei. De aceea, Allah l-a îndemnat pe trimisul Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să le spună: „V-au venit vouă mai înainte de mine profeți cu semne limpezi ale adevărului lor, precum și cu cele pe care le-ați amintit – o ofrandă pe care o arde un foc coborât din cer. Și atunci, de ce nu ați crezut voi în aceștia și i-ați ucis pe ei, dacă voi sunteți sinceri în cele pe care le spuneți?!”

(184) O, tu, profetule! Nu te întrista dacă ei nu cred în tine, căci aceasta este o practică frecventă a necredincioșilor. Ei nu au crezut în mulți dintre profeții de dinaintea ta, care au venit cu semne limpezi și cu Scripturi ce cuprindeau pilde și povețe, și cu Cartea Călăuzitoare în care se află prescripții și legi.

(185) Fiecare om, indiferent cine ar fi el, va gusta, cu certitudine, moartea. Așadar, omul să nu fie [acaparat și] înșelat de această viață lumească. În Ziua Judecății voi veți primi răsplata completă pentru faptele voastre, fără a lipsi nimic din acestea. Iar cel pe care Allah l-a ținut departe de Foc, și i-a dăruit Paradisul, cu adevărat, a dobândit binele la care a sperat și a fost salvat de răul de care s-a temut. Această viață lumească nu este decât o plăcere trecătoare și nu se atașează de ea decât cel rătăcit și înșelat [care a fost indus în eroare].

(186) O, voi, dreptcredincioșilor! Veți fi încercați în privința averilor voastre prin împlinirea prescripțiilor obligatorii aferente acestora și prin calamitățile [și dezastrele] care vor cădea asupra voastră. De asemenea, veți fi voi încercați în privința sufletelor voastre în sensul urmării obligațiilor religioase, precum și a diverselor nenorociri [și necazuri] ce vor cădea asupra voastră. Și veți auzi de la cei cărora le-au fost trimise Scripturile mai înainte, precum și din partea politeiștilor, multe lucruri care vă vor răni, defăimări și injurii. Însă dacă veți fi răbdători la nenorocirile și încercările ce vor veni asupra voastră, și vă veți teme de Allah, urmând ceea ce El a prescris și renunțând la cele de la care El a oprit, acestea, cu adevărat, necesită o voință fermă [și determinare], și întru aceasta se grăbesc cei care se întrec întru plinirea faptelor bune [de dragul lui Allah].

Dintre pildele acestor versete:

1 - Printre faptele rele ale evreilor și comportamentul lor urât [și nedrept] se numără și nedreptățirea profeților prin necredința în aceștia și uciderea lor.

2 - Orice izbândă din această viață lumească este limitată, în vreme ce izbânda cea desăvârșită se află în Viața de Apoi, prin salvarea de Foc și intrarea în Paradis.

3 - Printre încercările cărora le sunt supuși dreptcredincioșii se numără și suferințele provocate acestora de către oamenii Cărți și politeiști [atacându-le] religia și pe ei înșiși; iar în aceste situați, nu li s-a impus decât răbdarea și teama de Allah Preaînaltul.

وَإِذۡ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ لَتُبَيِّنُنَّهُۥ لِلنَّاسِ
وَلَا تَكۡتُمُونَهُۥ فَنَبَذُوهُ وَرَآءَ ظُهُورِهِمۡ وَٱشۡتَرَوۡاْ بِهِۦ ثَمَنٗا
قَلِيلٗاۖ فَبِئۡسَ مَا يَشۡتَرُونَ ١٨٧ لَا تَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ يَفۡرَحُونَ بِمَآ
أَتَواْ وَّيُحِبُّونَ أَن يُحۡمَدُواْ بِمَا لَمۡ يَفۡعَلُواْ فَلَا تَحۡسَبَنَّهُم
بِمَفَازَةٖ مِّنَ ٱلۡعَذَابِۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ١٨٨ وَلِلَّهِ مُلۡكُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ١٨٩ إِنَّ فِي
خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ لَأٓيَٰتٖ
لِّأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ ١٩٠ ٱلَّذِينَ يَذۡكُرُونَ ٱللَّهَ قِيَٰمٗا وَقُعُودٗا
وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمۡ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
رَبَّنَا مَا خَلَقۡتَ هَٰذَا بَٰطِلٗا سُبۡحَٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ١٩١
رَبَّنَآ إِنَّكَ مَن تُدۡخِلِ ٱلنَّارَ فَقَدۡ أَخۡزَيۡتَهُۥۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ
أَنصَارٖ ١٩٢ رَّبَّنَآ إِنَّنَا سَمِعۡنَا مُنَادِيٗا يُنَادِي لِلۡإِيمَٰنِ أَنۡ
ءَامِنُواْ بِرَبِّكُمۡ فَـَٔامَنَّاۚ رَبَّنَا فَٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرۡ عَنَّا
سَيِّـَٔاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ ٱلۡأَبۡرَارِ ١٩٣ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَىٰ
رُسُلِكَ وَلَا تُخۡزِنَا يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ إِنَّكَ لَا تُخۡلِفُ ٱلۡمِيعَادَ ١٩٤

187 O, tu, profetule! Amintește-ți atunci când Allah a încheiat un legământ ferm cu învățații oamenilor Cărții, evrei și creștini-Să faceți cunoscută oamenilor Cartea lui Allah și să nu ascundeți călăuzirea aflată în ea, și nici dovezile despre profeția lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Ei însă au ignorat legământul și nu le-a păsat de el, au ascuns adevărul, au lăsat să se ivească nedreptatea, și au preschimbat legământul lui Allah pe un preț de nimic, precum faima și averile dobândite, și ce preț de nimic este acela cu care ei au schimbat legământul lui Allah.

188 O, tu, profetule! Să nu crezi că cei care se bucură de faptele rele și atrocitățile comise și iubesc să fie lăudați de către oameni pentru faptele bune pe care [de fapt] nu le fac, vor fi în siguranță și salvați de pedeapsa Sa, ci, dimpotrivă, destinația lor este Iadul și în el vor afla o pedeapsă dureroasă.

189 Numai a lui Allah, Unicul, este stăpânirea cerurilor și a pământului și a celor ce se află în acestea, și crearea și orânduirea lor; și Allah este cu putere peste toate.

190 Cu adevărat, în crearea cerurilor și a pământului din nimic, în succesiunea nopții și a zilei, în schimbările și diferențele dintre mărirea sau micșorarea lor, se află dovezi limpezi pentru cei ale căror minți sănătoase îi conduc către Creatorul Universului, Unicul, Cel îndreptățit să fie adorat.

191 Ei sunt cei care Îl pomenesc întotdeauna pe Allah, fie că sunt în picioare, fie așezați sau întinși [în păturile lor]. Ei cugetă cu privire la crearea cerurilor și a pământului, spunând: „O, Domnul nostru! Tu nu ai creat această creație măreață în joacă [și fără de vreo trebuință], căci Tu ești mai presus de orice zădărnicie. Așadar ferește-ne pre noi de pedeapsa Focului, prin facilitarea împlinirii faptelor bune și protejarea noastră de a face rele.

192 Căci pe acela pe care Tu, o, Domnul nostru, l-ai aruncat în Foc dintre creațiile Tale, cu adevărat L-ai înjosit și L-ai expus, iar cei nedrepți și necredincioși nu vor afla în Ziua Judecății vreun sprijin [și nici ajutor] care să [poată] îndepărta de ei pedeapsa lui Allah.

193 O, Domnul nostru, noi am auzit un sol care chemă la credință – și acesta este profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) – spunând: «Credeți în Allah, Domnul vostru, Unicul Dumnezeu!» și am crezut în cele la care el cheamă, și am urmat legea sa; așadar, acoperă-ne nouă păcatele noastre și nu ne descoperi pe noi, treci cu vederea faptele noastre rele și nu ne pedepsi pentru ele, și garantează-ne nouă succesul alături de cei drepți, prin sprijinirea noastră întru plinirea a ceea ce este bun și îndepărtarea de ceea ce este rău.

194 O, Domnul nostru, dă-ne nouă în această viață călăuzirea și izbânda pe care ni le-ai promis prin profeții Tăi, și nu ne expune pe noi [înjosindu-ne] în Ziua Judecății prin intrarea în Foc. Cu adevărat, Tu,-o, Domnul nostru! – ești Cel Generos, și Tu nu încalci promisiunea Ta.”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Printre faptele învățaților nedrepți dintre oameni Cărții [se numără și]: ținerea ascunsă a [dreptei] științe, urmarea poftelor și dorințelor, bucuria [și îngâmfarea] atunci când ei sunt lăudați de oameni, în pofida faptelor lor rele. 2 - Contemplarea creației lui Allah Preaînaltul, a cerurilor și a pământului și a succesiunii perioadelor de timp au drept consecință convingerea fermă [și credința de nestrămutat] în măreția lui Allah și supunerea deplină față de El, Preaslăvitul și Preaînaltul. 3 - Printre cele mai mărețe forme de manifestare ale adorării lui Allah se află ruga îndreptată către El, izvorâtă din inima umilă, supusă Lui.

فَٱسۡتَجَابَ لَهُمۡ رَبُّهُمۡ أَنِّي لَآ أُضِيعُ عَمَلَ عَٰمِلٖ مِّنكُم مِّن
ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰۖ بَعۡضُكُم مِّنۢ بَعۡضٖۖ فَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخۡرِجُواْ
مِن دِيَٰرِهِمۡ وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي وَقَٰتَلُواْ وَقُتِلُواْ لَأُكَفِّرَنَّ
عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡ وَلَأُدۡخِلَنَّهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا
ٱلۡأَنۡهَٰرُ ثَوَابٗا مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۚ وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسۡنُ ٱلثَّوَابِ ١٩٥
لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي ٱلۡبِلَٰدِ ١٩٦ مَتَٰعٞ قَلِيلٞ
ثُمَّ مَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ١٩٧ لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ
رَبَّهُمۡ لَهُمۡ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا
نُزُلٗا مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۗ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيۡرٞ لِّلۡأَبۡرَارِ ١٩٨ وَإِنَّ مِنۡ
أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ لَمَن يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكُمۡ
وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِمۡ خَٰشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشۡتَرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
ثَمَنٗا قَلِيلًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ
سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ١٩٩ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱصۡبِرُواْ
وَصَابِرُواْ وَرَابِطُواْ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ٢٠٠

آياتها ١٧٦ سُورَةُ النِّسَاءِ ترتيبها ٤

(195) Domnul lor a răspuns rugii [spunând]: „Și Eu nu voi face pierdută răsplata faptelor voastre, chiar de acestea ar fi puține sau multe, făcute de un bărbat sau de o femeie. Cele ce sunt impuse sunt pentru voi toți deopotrivă, într-o religie unică, în mod egal. Nu i se sporește nimic unui bărbat, și nu i se micșorează nimic unei femei. Celor care au emigrat pe calea lui Allah, au fost scoși de necredincioși din casele lor și au fost asupriți datorită supunerii față de Domnul lor, s-au luptat pe calea lui Allah și au fost uciși pentru izbânda Cuvântului lui Allah, le voi ierta lor în Ziua Judecății faptele rele, le voi trece cu vederea și îi voi face să intre în Grădini pe sub ale căror palate curg pâraie, că o [bună] recompensă de la Allah. La Allah este cea mai bună răsplată, și ea este fără egal .

(196) O, tu, profetule! Să nu fii înșelat de pribegia prin țări a necredincioșilor, stăpânirea lor asupra acestora și vastitatea comerțului și a bunurilor lor, și să devii astfel întristat și îndurerat, apăsat de situația lor.

(197) Această viață este o plăcere scurtă și trecătoare, apoi, ei își vor afla destinația [finală] în Ziua de Apoi – Iadul; și ce rău lăcaș va fi Focul pentru ei.

(198) Însă cei care s-au temut de Domnul lor, urmând poruncilor Sale și depărtându-se de restricțiile Sale, se vor bucura de Grădini cu palate pe sub care curg pâraie, și în ele vor rămâne veșnic, ca o răsplată pregătită pentru ei de la Allah Preaînaltul. Ceea ce Allah a promis celor drepți dintre supușii Săi, este mai bun și mai presus decât cele în care se desfată necredincioșii în această viață lumească.

(199) Oamenii Cărții nu sunt toți la fel. Printre ei sunt unii care cred în Allah și în adevărul și călăuzirea care v-a fost pogorâtă vouă. Ei cred în cele ce le-au fost revelate în Cărțile lor, și nu fac diferențieri între profeții lui Allah. Ei sunt supuși și umili în fața lui Allah, căutând răsplata Sa și nu schimbă versetele lui Allah pe un preț mic dintre plăcerile vieții lumești. Aceștia vor avea o răsplată măreață la Domnul lor. Cu adevărat, Allah este iute și aprig în pedepsirea faptelor și tot astfel și în răsplătirea lor.

(200) O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe profetul Sau! Fiți răbdători întru urmarea prescripțiilor religioase, și a greutăților întâmpinate în această viață lumească și învingeți-i pe necredincioși prin răbdarea voastră; și nu îi lăsați pe ei să aibă o mai mare răbdare decât voi. Luptați pe calea lui Allah, și temeți-vă de El prin împlinirea poruncilor Sale și depărtarea de cele pe care El le-a oprit, pentru că [astfel] voi veți obține ceea ce vă doriți – salvarea de Foc și intrarea în Paradis.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Suferințele pe care dreptcredinciosul le îndură pe calea lui Allah și care îl împing la emigrare și părăsirea [casei sale] și la luptă sunt dintre cele mai mari motive pentru iertarea păcatelor și sporirea răsplătii.

2 - Nu prezintă nicio importanță banii și bunurile cu care cel necredincios este binecuvântat în această viață lumească, chiar și dacă acestea ar fi numeroase, întrucât viața lumească este trecătoare, și ceea ce contează cu adevărat este partea sa din Viața de Apoi, în Casa cea Veșnică.

3 - Există dintre oamenii Cărții unii care recunosc [și mărturisesc] adevărul aflat în Cărțile lor, și cred în cele care le-au fost revelate lor, precum și în cele care le-au fost pogorâte dreptcredincioșilor și aceia vor avea o răsplată dublă. 4 - Răbdarea întru adevăr [și credința], aversiunea arătată celor care nu cred în el și lupta pe calea Sa, reprezintă drumul către izbândă în Viața de Apoi.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

نصف الحزب ٨
يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفۡسٖ وَٰحِدَةٖ وَخَلَقَ مِنۡهَا
زَوۡجَهَا وَبَثَّ مِنۡهُمَا رِجَالٗا كَثِيرٗا وَنِسَآءٗۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِي تَسَآءَلُونَ
بِهِۦ وَٱلۡأَرۡحَامَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَيۡكُمۡ رَقِيبٗا ١ وَءَاتُواْ ٱلۡيَتَٰمَىٰٓ أَمۡوَٰلَهُمۡۖ
وَلَا تَتَبَدَّلُواْ ٱلۡخَبِيثَ بِٱلطَّيِّبِۖ وَلَا تَأۡكُلُوٓاْ أَمۡوَٰلَهُمۡ إِلَىٰٓ أَمۡوَٰلِكُمۡۚ إِنَّهُۥ
كَانَ حُوبٗا كَبِيرٗا ٢ وَإِنۡ خِفۡتُمۡ أَلَّا تُقۡسِطُواْ فِي ٱلۡيَتَٰمَىٰ فَٱنكِحُواْ
مَا طَابَ لَكُم مِّنَ ٱلنِّسَآءِ مَثۡنَىٰ وَثُلَٰثَ وَرُبَٰعَۖ فَإِنۡ خِفۡتُمۡ أَلَّا تَعۡدِلُواْ
فَوَٰحِدَةً أَوۡ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَلَّا تَعُولُواْ ٣ وَءَاتُواْ
ٱلنِّسَآءَ صَدُقَٰتِهِنَّ نِحۡلَةٗۚ فَإِن طِبۡنَ لَكُمۡ عَن شَيۡءٖ مِّنۡهُ نَفۡسٗا فَكُلُوهُ
هَنِيٓـٔٗا مَّرِيٓـٔٗا ٤ وَلَا تُؤۡتُواْ ٱلسُّفَهَآءَ أَمۡوَٰلَكُمُ ٱلَّتِي جَعَلَ ٱللَّهُ لَكُمۡ
قِيَٰمٗا وَٱرۡزُقُوهُمۡ فِيهَا وَٱكۡسُوهُمۡ وَقُولُواْ لَهُمۡ قَوۡلٗا مَّعۡرُوفٗا ٥ وَٱبۡتَلُواْ
ٱلۡيَتَٰمَىٰ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغُواْ ٱلنِّكَاحَ فَإِنۡ ءَانَسۡتُم مِّنۡهُمۡ رُشۡدٗا فَٱدۡفَعُوٓاْ
إِلَيۡهِمۡ أَمۡوَٰلَهُمۡۖ وَلَا تَأۡكُلُوهَآ إِسۡرَافٗا وَبِدَارًا أَن يَكۡبَرُواْۚ وَمَن كَانَ
غَنِيّٗا فَلۡيَسۡتَعۡفِفۡۖ وَمَن كَانَ فَقِيرٗا فَلۡيَأۡكُلۡ بِٱلۡمَعۡرُوفِۚ فَإِذَا
دَفَعۡتُمۡ إِلَيۡهِمۡ أَمۡوَٰلَهُمۡ فَأَشۡهِدُواْ عَلَيۡهِمۡۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ حَسِيبٗا ٦

Surat An-Nisa' [nisa'a = femei]

Medinită

Dintre obiectivele acestui capitol:

Organizarea comunității islamice din interiorul ei, prin conservarea drepturilor sociale și economice, îndepărtarea reminiscențelor perioadei preislamice a ignoranței și punerea accentului pe drepturile femeilor și ale celor slabi.

Interpretarea sensurilor [tafsir]:

A fost numită astfel datorită menționării în cuprinsul ei a femeilor și explicarea a numeroase aspecte privitoare la acestea.

1 O, voi, oameni, temeți-vă de Domnul vostru și feriți-vă de pedeapsa Sa, căci El este Cel care v-a creat pe voi dintr-o singură ființă, și anume din părintele vostru Adam. El a creat din Adam și pe soția sa Eva, mama voastră, și a răspândit din ei amândoi, în toate zările pământului, numeroși oameni, bărbați și femei. Așadar, fiți cu teamă de Allah, prin care vă conjurați unii pe alții spunând: „Îți cer în numele lui Allah să faci aceasta!" Și temeți-vă de ruperea relațiilor de rudenie prin care sunteți legați între voi. Cu adevărat, Allah este Veghetor peste voi, și nu îi scapă nimic din ceea ce faceți, ci, dimpotrivă, El socotește faptele voastre și vă va răsplăti pentru ele.

2 O, voi, tutori! Dați orfanilor [adică celor care i-au pierdut pe tații lor și nu au ajuns încă la vârsta pubertății] averile lor care li se cuvin, dacă au ajuns la maturitate [și au trecut de vârsta pubertății] și ei sunt înțelepți. Nu schimbați ceea ce este permis cu ceea ce este interzis, luând ceea ce este bun și atrăgător din averile orfanilor și înlocuindu-l cu ceea ce este rău și neînsemnat din averile voastre. Și nu puneți la un loc averile voastre cu cele ale orfanilor, căci acesta este un mare păcat la Allah.

3 Dacă vă temeți că nu veți fi drepți în cazul în care v-ați căsători cu orfanele aflate în grija [tutela] voastră, fie din punctul de vedere al micșorării zestrei cuvenite lor la căsătorie [mahr], fie al unei posibile conviețuiri neadecvate cu ele, atunci stați departe de ele și căsătoriți-vă cu alte femei bune [tayybat] în afară de ele. Dacă doriți, vă puteți căsători cu două, trei sau patru femei, însă dacă vă temeți că nu veți putea să fiți drepți cu ele, atunci limitați-vă la una singură, sau bucurați-vă cu sclavele pe care le dețineți, întrucât statutul lor este diferit de cel al soțiilor. Cele menționate în acest verset cu privire la orfani și la limitarea la o singură soție sau recomandările privitoare la sclavele voastre, sunt mai bune [și mai potrivite pentru voi] pentru a nu păcătui și a nu devia [de la calea cea dreaptă]. 4 Dați-le femeilor zestrea lor obligatorie la căsătorie [mahr], însă dacă ele renunță de bună voie și fără constrângere la ceva din zestrea lor, bucurați-vă de ea [și folosiți-o] în desfătare și fără întristare. 5 O, voi, tutori! Nu le încredințați averile lor celor care nu au discernământ desăvârșit, căci aceste averi au fost destinate de Allah pentru a oferi diverse beneficii oamenilor și pentru a le asigura subzistența, iar aceștia nu sunt în măsură să dețină aceste averi și nici să aibă grijă de ele. Așadar, plătiți voi [din averile lor] pentru cele care le sunt necesare, precum și pentru îmbrăcămintea lor. Și spuneți-le lor vorbe bune și faceți-le o bună promisiune, de a le oferi averile lor atunci când vor ajunge la maturitate și vor deveni apți pentru a le administra, cu o bună judecată. 6 O, voi, tutori! Dacă orfanii au ajuns la vârsta pubertății [maturității], testați-i pe ei, dându-le spre folosință o parte din averile lor. Dacă ei le vor folosi într-o modalitate adecvată și va fi evidentă pentru voi înțelepciunea [și maturitatea] lor, atunci dați-le lor averile întregi, fără vreo lipsă. Nu mâncați averile lor, depășind limita pe care Allah v-a permis-o în caz de necesitate, și nici nu vă grăbiți în consumarea lor înainte că ei să ajungă la vârsta pubertății, din teama că ei își vor lua în acel moment ceea ce li se cuvine lor. Acela dintre voi care deține o avere suficientă, să se oprească de la a consuma din banii orfanilor, iar acela care este sărac și nu deține nicio avere, să consume atât cât îi este strict necesar [din banii lor]. Atunci când le returnați averile, după atingerea vârstei pubertății și dovedirea maturității lor, aduceți cu voi martori, pentru protejarea drepturilor [fiecăruia] și evitarea divergențelor. Allah este suficient ca martor întru aceasta și El este Cel care îi socotește pe oameni pentru faptele lor.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Oamenii au o origine unică și pentru aceasta li se impune lor să fie cu teamă de Allah, Cel care i-a creat pe ei, și să arate [milă și] îndurare unii față de ceilalți. 2 - Allah a îndemnat la buna-cuviința arătată celor slăbi dintre femei și orfani, astfel încât interacțiunea cu ei să fie definită de dreptate și bunătate. 3 - Permisiunea poligamiei, căsătoria cu pană la patru soții în același timp, condiționată de a face dreptate între acestea și posibilitatea de a acoperi toate nevoile lor. 4 - Legitimitatea interzicerii, în favoarea sa, a exercitări capacității juridice a unei persoane retardate mintal, care nu poate avea un comportament adecvat, în sensul păstrării [protejării] banilor destinați obținerii a diverse beneficii lumești.

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ ٱلْوَٰلِدَانِ وَٱلْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٌ
مِّمَّا تَرَكَ ٱلْوَٰلِدَانِ وَٱلْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا
مَّفْرُوضًا ٧ وَإِذَا حَضَرَ ٱلْقِسْمَةَ أُو۟لُوا۟ ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ
وَٱلْمَسَٰكِينُ فَٱرْزُقُوهُم مِّنْهُ وَقُولُوا۟ لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا
٨ وَلْيَخْشَ ٱلَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا۟ مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَٰفًا
خَافُوا۟ عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلْيَقُولُوا۟ قَوْلًا سَدِيدًا ٩ إِنَّ
ٱلَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَٰلَ ٱلْيَتَٰمَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِى
بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ١٠ يُوصِيكُمُ ٱللَّهُ فِىٓ
أَوْلَٰدِكُمْ ۖ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ ٱلْأُنثَيَيْنِ ۚ فَإِن كُنَّ نِسَآءً
فَوْقَ ٱثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ وَإِن كَانَتْ وَٰحِدَةً فَلَهَا
ٱلنِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَٰحِدٍ مِّنْهُمَا ٱلسُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِن
كَانَ لَهُۥ وَلَدٌ ۚ فَإِن لَّمْ يَكُن لَّهُۥ وَلَدٌ وَوَرِثَهُۥٓ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ ٱلثُّلُثُ ۚ فَإِن
كَانَ لَهُۥٓ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ ٱلسُّدُسُ ۚ مِنۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِى بِهَآ
أَوْ دَيْنٍ ۗ ءَابَآؤُكُمْ وَأَبْنَآؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ
نَفْعًا ۚ فَرِيضَةً مِّنَ ٱللَّهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ١١

(7) Bărbaților li se cuvine de drept o parte dintre cele lăsate în urmă de către părinții sau rudele lor de sânge, precum frații sau unchii, după moartea lor, indiferent dacă aceasta a fost [mai] puțin sau [mai] mult. De asemenea, femeilor li se cuvine [și lor] o parte din ceea ce aceștia au lăsat [în urma lor]. Spre deosebire de situația în care, în perioada preislamică, femeile și copiii erau privați de moștenire, această parte [destinată lor] este un drept a cărui cotă a fost clar evidențiată și impusă de către Allah Preaînaltul.

(8) Dacă la împărțirea averii au fost prezente unele rude apropiate, orfani sau nevoiași, care nu sunt incluși între moștenitorii de drept, oferiți-le după bunul vostru plac, din această avere, din ce vă lasă pe voi inima, înainte ca ea să fie împărțită; căci ei [sunt prezenți și] privesc la [ea] și aceasta v-a venit vouă [cu ușurință și] fără nicio greutate. Apoi spuneți-le lor vorbe frumoase, fără de [vreo] răutate.

(9) Să fie cu teamă cei care dacă ar muri ar lăsa în urma lor copiii mici și neajutorați și să se teamă pentru ei de a fi pierduți, și [astfel] să fie cu frică de Allah în privința celor care se află sub tutela lor și să nu îi nedreptățească pe ei, pentru ca, după moartea lor, Allah să le aducă lor oameni care să arate bunătate copiilor lor, așa cum și ei au arătat bunăvoință. Să fie ei drepți față de copiii acelor care își întocmesc testamentul în prezența lor, sfătuindu-i întru dreptate, astfel încât, prin testamentul său, să nu nedreptățească pe niciunul dintre moștenitorii săi și să nu se priveze pe sine însuși de [o bună] răsplată prin încheierea lui.

(10) Cei care iau banii orfanilor și se folosesc de ei prin nedreptate și forță, nu înghit în burțile lor decât un foc ce îi mistuie [din lăuntrul lor] și în Iad ei vor fi arși în Ziua Judecății.

(11) Allah leagă cu voi un legământ și vă poruncește în privința moștenirii copiilor voștri, ca aceasta să se împartă între ei, unui fiu fiindu-i destinat cât părțile a două fiice. Dacă cel decedat a lăsat în urmă lui numai fete, fără niciun băiat, dacă el are două sau mai multe fete, acestora le va fi destinată o treime din moștenire. Însă dacă el are o singură fată, ei i se cuvine jumătate din moștenirea lăsată. Fiecăruia dintre părinții celui decedat îi revine o șesime din cele lăsate, dacă el are un copil, indiferent dacă acesta este băiat său fată. Însă dacă cel decedat nu are niciun copil și nici alți moștenitori în afară de părinții săi, atunci mamei sale îi va reveni o treime din moștenire, iar tatălui său cealaltă parte. Dacă cel decedat a avut doi sau mai mulți frați sau surori, din aceeași părinți sau nu, atunci, mama sa va lua o șesime și restul va fi luat de tatăl său, iar frații săi nu vor moșteni nimic. Această împărțire se realizează după împlinirea testamentului lăsat de cel decedat, cu condiția ca cele pe care le-a dictat prin testament să nu depășească o treime din averea deținută de el, și cu condiția de a achita mai întâi [eventualele] împrumuturi și datorii avute asupra sa. Allah Preaînaltul a hotărât astfel împărțirea moștenirii, întrucât voi nu știți care dintre părinții sau copiii voștri sunt mai folositori pentru voi, atât în această viață lumească, cât și în Viața de Apoi. Se poate ca cel decedat să-l fi crezut bun pe unul dintre moștenitorii săi și să îi lase lui averea sa în totalitate sau să îl creadă pe el rău și să îl priveze de aceasta, în vreme ce situația se poate să stea de fapt altfel. Allah însă este Cel care cunoaște toate acestea și nimic nu îi este ascuns Lui, și pentru aceasta [El a stabilit] moștenirea așa cum a fost prezentat, și a făcut-o o prescripție de la El, obligatorie pentru supușii Săi, căci Allah este Cel Atotcunoscător, și nu Îi este ascuns nimic din ceea ce le este folositor robilor Săi, și El este Înțelept în legile și rânduirea Sa.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Prescripțiile referitoare la moștenire indică faptul că Legea islamică a dat, atât bărbaților, cât și femeilor drepturile lor, luând în considerare dreptatea [echitatea] între ei și atingerea intereselor fiecăruia dintre aceștia. 2 - Puternica subliniere a sacralității averilor orfanilor și interzicerea abuzurilor și a risipirii lor, indiferent de cum s-ar efectua aceasta. 3 - De vreme ce banii sunt dintre cele mai frecvente surse de discordie între oameni, Allah Preaînaltul și-a asumat împărțirea făcută în reglementările privind moștenirea.

ثلاثة أرباع الحزب ٨

۞وَلَكُمۡ نِصۡفُ مَا تَرَكَ أَزۡوَٰجُكُمۡ إِن لَّمۡ يَكُن
لَّهُنَّ وَلَدٞۚ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٞ فَلَكُمُ ٱلرُّبُعُ مِمَّا
تَرَكۡنَۚ مِنۢ بَعۡدِ وَصِيَّةٖ يُوصِينَ بِهَآ أَوۡ دَيۡنٖۚ
وَلَهُنَّ ٱلرُّبُعُ مِمَّا تَرَكۡتُمۡ إِن لَّمۡ يَكُن لَّكُمۡ وَلَدٞۚ
فَإِن كَانَ لَكُمۡ وَلَدٞ فَلَهُنَّ ٱلثُّمُنُ مِمَّا تَرَكۡتُمۚ
مِّنۢ بَعۡدِ وَصِيَّةٖ تُوصُونَ بِهَآ أَوۡ دَيۡنٖۗ وَإِن كَانَ
رَجُلٞ يُورَثُ كَلَٰلَةً أَوِ ٱمۡرَأَةٞ وَلَهُۥٓ أَخٌ أَوۡ أُخۡتٞ فَلِكُلِّ
وَٰحِدٖ مِّنۡهُمَا ٱلسُّدُسُۚ فَإِن كَانُوٓاْ أَكۡثَرَ مِن ذَٰلِكَ
فَهُمۡ شُرَكَآءُ فِي ٱلثُّلُثِۚ مِنۢ بَعۡدِ وَصِيَّةٖ يُوصَىٰ
بِهَآ أَوۡ دَيۡنٍ غَيۡرَ مُضَآرّٖۚ وَصِيَّةٗ مِّنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ
عَلِيمٌ حَلِيمٞ ١٢ تِلۡكَ حُدُودُ ٱللَّهِۚ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥ يُدۡخِلۡهُ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا
ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ وَذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ
١٣ وَمَن يَعۡصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُۥ
يُدۡخِلۡهُ نَارًا خَٰلِدٗا فِيهَا وَلَهُۥ عَذَابٞ مُّهِينٞ ١٤

(12) O, voi, soților! Vi se cuvine vouă jumătate din ceea ce au lăsat [moștenire] soțiile voastre, dacă ele nu au avut niciun copil, nici băiat, și nici fată, nici de la voi și nici de la alt soț. Dacă ele au avut un copil, fie fată, fie băiat, vi se cuvine vouă un sfert din averea lăsată de ele. Aceasta vă este împărțită vouă după ce a fost executat, mai întâi, testamentul lăsat de către ele și au fost achitate [eventualele] împrumuturi luate de ele. Soțiilor voastre li se cuvine un sfert din ceea ce veți lăsa voi [ca moștenire], dacă nu aveți voi niciun copil, niciun băiat și nicio fată, nici de la ele și nici de la altcineva. Și dacă voi aveți un copil, fie fată fie băiat, lor li se cuvine o optime din cele pe care le-ați lăsat, care le este împărțită lor după ce a fost executat testamentul lăsat de voi și au fost achitate [eventualele] împrumuturi și datorii avute. Dacă a murit un bărbat care nu are părinți și nici copii, sau a murit o femeie care nu are nici părinți și nici copiii [în viață], iar mama celui care a decedat ar avea un frate sau o soră, fiecărui unchi sau mătușă maternă [frate sau soră a mamei celui decedat] îi revine o șesime. Dacă mama celui decedat a avut mai mult de un frate sau o soră, împreună li se cuvine o treime care este împărțită între ei, în mod egal bărbaților și femeilor. Aceștia își primesc partea lor după ce a fost executat testamentul celui decedat și au fost achitate împrumuturile și datoriile existente asupra sa. Trebuie îndeplinită condiția ca testamentul să nu afecteze în niciun fel moștenitorii de drept, așa cum ar putea fi în cazul în care testamentul ar cuprinde mai mult de o treime din averea testamentarului. Reglementarea pe care o cuprinde acest verset este un legământ de la Allah pentru voi, pe care El vi l-a prescris. Allah știe ce le este favorabil supușilor Săi, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, și El este Blând și nu se grăbește să îi pedepsească.

(13) Aceste reglementări menționate cu privire la orfani și nu numai, sunt Legile lui Allah prescrise supușilor Săi. Iar pe acela care se supune lui Allah și profetului Său, prin respectarea prescripțiilor și depărtarea de restricțiile Sale, Allah îl va face să între în Grădini cu palate pe sub care curg pâraie; și în ele va rămâne veșnic, fără de sfârșit. Aceasta răsplată divină este o izbândă măreață, fără seamăn și fără egal.

(14) Pe cel care este neascultător față de Allah și față de profetul Său, nerespectând Legile Sale și fiind delăsător în împlinirea lor sau având îndoieli în privința acestora, și încalcă limitele celor pe care Allah le-a prescris, îl va face [Allah] să pătrundă în Iad și în el va rămâne veșnic, având parte de o pedeapsă înjositoare.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Averea nu este împărțită între moștenitorii de drept, pană ce nu sunt achitate [integral eventualele] datorii avute de cel decedat și este executat testamentul lăsat de acesta, care nu este permis să depășească o treime [din averea rămasă în urma celui decedat].

2 - Avertizarea cu privire la posibila neglijență în împărțirea moștenirii, întrucât acesta este un legământ prescris de Allah supușilor Săi cei dreptcredincioși; așadar, în privința acesteia, este nevoie de maximă atenție și seriozitate.

3 - Printre semnele credinței [adevărate] se numără și împlinirea poruncilor lui Allah și urmarea [cu sfințenie] a restricțiilor Sale, precum și respectarea limitelor impuse de El.

4 - Stă în dreptatea lui Allah Preaînaltul și în Înțelepciunea Sa faptul că El i-a promis celui care s-a supus Lui cea mai măreață răsplată, în vreme ce pe acela care nu a fost ascultător și a încălcat granițele [limitele] Sale L-a avertizat cu cea mai cruntă pedeapsă.

وَٱلَّٰتِي يَأۡتِينَ ٱلۡفَٰحِشَةَ مِن نِّسَآئِكُمۡ فَٱسۡتَشۡهِدُواْ عَلَيۡهِنَّ
أَرۡبَعَةٗ مِّنكُمۡۖ فَإِن شَهِدُواْ فَأَمۡسِكُوهُنَّ فِي ٱلۡبُيُوتِ
حَتَّىٰ يَتَوَفَّىٰهُنَّ ٱلۡمَوۡتُ أَوۡ يَجۡعَلَ ٱللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلٗا ١٥
وَٱلَّذَانِ يَأۡتِيَٰنِهَا مِنكُمۡ فَـَٔاذُوهُمَاۖ فَإِن تَابَا وَأَصۡلَحَا
فَأَعۡرِضُواْ عَنۡهُمَآۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ تَوَّابٗا رَّحِيمًا ١٦
إِنَّمَا ٱلتَّوۡبَةُ عَلَى ٱللَّهِ لِلَّذِينَ يَعۡمَلُونَ ٱلسُّوٓءَ بِجَهَٰلَةٖ
ثُمَّ يَتُوبُونَ مِن قَرِيبٖ فَأُوْلَٰٓئِكَ يَتُوبُ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡۗ
وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمٗا ١٧ وَلَيۡسَتِ ٱلتَّوۡبَةُ لِلَّذِينَ
يَعۡمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ حَتَّىٰٓ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ ٱلۡمَوۡتُ
قَالَ إِنِّي تُبۡتُ ٱلۡـَٰٔنَ وَلَا ٱلَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمۡ كُفَّارٌۚ
أُوْلَٰٓئِكَ أَعۡتَدۡنَا لَهُمۡ عَذَابًا أَلِيمٗا ١٨ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ لَا يَحِلُّ لَكُمۡ أَن تَرِثُواْ ٱلنِّسَآءَ كَرۡهٗاۖ وَلَا تَعۡضُلُوهُنَّ
لِتَذۡهَبُواْ بِبَعۡضِ مَآ ءَاتَيۡتُمُوهُنَّ إِلَّآ أَن يَأۡتِينَ بِفَٰحِشَةٖ
مُّبَيِّنَةٖۚ وَعَاشِرُوهُنَّ بِٱلۡمَعۡرُوفِۚ فَإِن كَرِهۡتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰٓ
أَن تَكۡرَهُواْ شَيۡـٔٗا وَيَجۡعَلَ ٱللَّهُ فِيهِ خَيۡرٗا كَثِيرٗا ١٩

(15) Cele care comit adulter dintre femeile voastre, fie că ele sunt căsătorite ori nu, aduceți împotriva lor ca martori [la fapta comisă] patru bărbați musulmani de încredere. Dacă ei vor depune mărturie împotriva lor cu privire la comiterea [acestui păcat], atunci, închideți-le în casele lor ca o pedeapsă pentru ele, pană la sfârșitul vieții lor. Poate Allah va prescrie pentru ele o altă modalitate [de pedeapsă] în afară de închiderea lor în case. Mai târziu, Allah a prescris pentru ele o altă sancțiune prin prescrierea biciuirii celei necăsătorite și a lovirii cu pietre a celei căsătorite.

(16) Pe cei doi dintre oamenii voștri, căsătoriți sau necăsătoriți, dacă au comis adulter, pedepsiți-i, atât prin vorbele voastre, cât și [fizic] cu mâinile voastre, acoperindu-i de umilință și mustrare. Iar dacă ei doi se vor delăsa de cele în care se aflau, și își vor îndrepta faptele, încetați să îi mai mustrați. Cel care s-a căit [cu adevărat] pentru păcatele sale este asemenea celui care nu a păcătuit; cu adevărat Allah este Iertător, Îndurător cu aceia care s-au căit dintre supușii Săi. Oprirea la acest tip de pedeapsă era specifică la început, pentru ca, mai apoi, aceasta să fie abrogată de prescripția biciuirii celui necăsătorit și exilarea lui, și lovirea cu pietre a celui căsătorit.

(17) Allah primește cererea de iertare a celor care au comis greșeli și păcate, necunoscând consecințele și fatalitatea lor. Aceasta se aplică tuturor celor care comit un păcat, în mod voit sau nu, apoi se întorc întru căință la Domnul lor, înainte de sosirea momentului morții lor. Allah primește căința acestora și trece cu vederea păcatele lor, căci Allah este cunoscător al situației robilor Săi și Înțelept în orânduirea legilor Sale. (18) Allah nu acceptă cererea de iertare a acelora care au persistat în păcate și nu își cer iertare pentru ele decât atunci când i-a ajuns moartea, spunând în acel moment: „Acum mă căiesc pentru cele pe care le-am păcătuit.” De asemenea, Allah nu primește cererea de iertare a celor care persistă în necredință. Celor nesupuși care persistă în păcate, precum și acelora care mor în necredință Le-am pregătit o pedeapsă dureroasă.

(19) O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe profetul Său! Nu vă este permis vouă să moșteniți soțiile taților voștri sau înaintașilor voștri așa cum moșteniți [o sumă de] bani; și să le luați voi de soții [așa cum vreți voi] sau să le căsătoriți cu cei cu care vreți voi sau să le opriți de la căsătorie. De asemenea, nu vă este permis să le țineți pe soțiile voastre care nu vă sunt pe plac [doar] pentru a le face lor rău, până când ele vor renunța la unele [bunuri] pe le-ați dat, prin dotă [zestrea de nuntă] sau în alt fel, decât în cazul în care au comis un păcat învederat, asemenea adulterului. În cazul comiterii adulterului de către ele, vă este permis vouă să le țineți [căsătorite cu voi] și să le constrângeți pană ce se răscumpără ele prin returnarea celor pe care le-ați oferit. Purtați-vă bine cu soțiile voastre, prin oprirea de la ceea ce este rău și grăbirea la bunăvoință. Și dacă vouă nu vă va plăcea la ele un lucru lumesc, fiți răbdători cu ele, poate că Allah va pune în cele pe care voi le urâți un mare bine, atât pentru această viață, cât și pentru Viața de Apoi.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Comiterea adulterului este unul dintre păcatele care prezintă cel mai mare pericol, atât la nivel individual, cât și social, și tocmai de aceea pedepsele acordate pentru aceasta sunt așa de stricte. 2 - Blândețea și îndurarea lui Allah pogorâte asupra supușilor Săi, de vreme ce a deschis poarta iertării oricărui păcătos și i-a ușurat și l-a susținut întru pășirea pe drumul ei. 3 - Oricine a fost nesupus lui Allah Preaînaltul, în mod intenționat sau neintenționat, este ignorant în privința Măreției Celui față de care a fost neascultător, precum și referitor la consecințele păcatelor și al răului lor. 4 - Printre factorii menținerii vieții de cuplu se numără și [capacitatea] soțului de a avea o perspectivă de [ansamblu] echilibrată, fără a se limita doar la ceea ce îi este neplăcut lui, ci, de asemenea, la ceea ce este bun; și poate că Allah va pune în aceasta un mare bine.**

وَإِنْ أَرَدتُّمُ ٱسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ
إِحْدَىٰهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا۟ مِنْهُ شَيْـًٔا ۚ أَتَأْخُذُونَهُۥ
بُهْتَـٰنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُۥ وَقَدْ أَفْضَىٰ
بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنكُم مِّيثَـٰقًا غَلِيظًا
﴿٢١﴾ وَلَا تَنكِحُوا۟ مَا نَكَحَ ءَابَآؤُكُم مِّنَ ٱلنِّسَآءِ
إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ فَـٰحِشَةً وَمَقْتًا وَسَآءَ
سَبِيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَـٰتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ
وَأَخَوَٰتُكُمْ وَعَمَّـٰتُكُمْ وَخَـٰلَـٰتُكُمْ وَبَنَاتُ
ٱلْأَخِ وَبَنَاتُ ٱلْأُخْتِ وَأُمَّهَـٰتُكُمُ ٱلَّـٰتِىٓ أَرْضَعْنَكُمْ
وَأَخَوَٰتُكُم مِّنَ ٱلرَّضَـٰعَةِ وَأُمَّهَـٰتُ نِسَآئِكُمْ
وَرَبَـٰٓئِبُكُمُ ٱلَّـٰتِى فِى حُجُورِكُم مِّن نِّسَآئِكُمُ
ٱلَّـٰتِى دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا۟ دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَـٰٓئِلُ أَبْنَآئِكُمُ ٱلَّذِينَ مِنْ
أَصْلَـٰبِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا۟ بَيْنَ ٱلْأُخْتَيْنِ إِلَّا
مَا قَدْ سَلَفَ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾

20 Nu este niciun păcat pentru voi dacă veți dori divorțul de o femeie și înlocuirea ei [prin căsătorie] cu o altă femeie. [Chiar] dacă i-ați oferit celei de care doriți să divorțați o sumă mare de bani ca dotă [mahr] la căsătorie, nu vă este permis să o luați înapoi, iar luarea înapoi a celor pe care voi le-ați dăruit lor este considerată o clevetire învederată și un păcat limpede [pentru voi].

21 Cum [să pretindeți voi] returnarea celor pe care le-ați oferit ca dotă după ce între voi s-a legat o relație de iubire și desfătare și dezvăluire a secretelor voastre [intime]. Cu adevărat, lăcomia arătată, după toate acestea, pentru cele pe care ele le dețin, este o faptă rea și condamnabilă, întrucât ele au luat de la voi un legământ puternic confirmat [sfânt], iar acesta este [căsătoria] prin care ele v-au devenit premise vouă, prin Cuvântul lui Allah și Legea Sa.

22 Nu va căsătoriți [cu femeile] cu care au fost căsătoriți tații voștri, pentru că aceasta vă este interzis vouă. Cele ce s-au petrecut în acest sens înainte de islam nu vor fi luate în considerare. [Vi se impune vouă aceasta] pentru că luarea în căsătorie de către fii a soțiilor taților lor este un lucru îngrozitor de hidos și un factor de atragere a mâniei lui Allah asupra celui care îi va da curs, și ce drum rău va purcede cel care îl va urma.

23 Allah v-a interzis vouă [căsătoria] cu mamele voastre, precum și cu mama mamei voastre sau bunica ei, precum și cu mama tatălui sau bunica lui. De asemenea, [vă este interzisă vouă căsătoria] cu fiicele voastre și cu fiicele fiicelor voastre și nepoatele lor, precum și cu fiicele fiilor voștri și nepoatele lor. De asemenea, [vă este interzisă vouă căsătoria] cu surorile voastre din aceeași mamă și tată, împreună sau separat, precum și cu mătușile voastre din partea tatălui [surorile tatălui], și cu mătușile paterne ale taților și mamelor voastre, pe linie ascendentă. De asemenea, [vă este interzisă vouă căsătoria] cu mătușile voastre din partea mamei [surorile mamei] și, de asemenea, cu mătușile materne ale mamelor și ale taților. [Vă sunt oprite, de asemenea, pentru căsătorie] fiicele fratelui și fiicele surorii voastre, precum și copiii lor și descendenții acestora. [Tot astfel nu vă este permis să vă căsătoriți cu] mamele voastre de lapte [care v-au alăptat, deși nu sunt mamele voastre naturale] și, de asemenea, cu surorile voastre de lapte [fiicele celor care v-au alăptat]. [Vă sunt de asemenea oprite] mamele soțiilor voastre, indiferent dacă a fost sau nu consumată căsătoria încheiată cu ele, precum și fiicele soțiilor voastre dintr-o altă căsătorie, care, de regulă, sunt deseori crescute și educate în casele voastre; și chiar dacă ele nu sunt educate în casele voastre, în cazul în care s-a consumat căsătoria cu mama lor [prin întreținerea de relații intime]. Însă dacă nu a fost consumată căsătoria cu ele, nu este un păcat să vă căsătoriți cu fiicele lor. Vă este interzisă vouă căsătoria cu soțiile fiilor voștri naturali, chiar dacă nu au consumat căsătoria cu ele. Sub aceeași reglementare se află și soțiile fiilor voștri de lapte. V-a fost interzisă vouă și căsătoria în același timp cu două surori de sânge sau de lapte. Iar cele ce s-au petrecut în perioada de dinaintea islamului vă sunt iertate vouă. Cu adevărat, Allah este Iertător Îndurător cu supușii Săi care își cer iertare. De asemenea, în Sunna [Tradițiile profetice] a fost menționată și interzicerea căsătoriei în același timp cu o femeie și mătușa sa paternă sau maternă.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Dacă a fost căsătoria consumată prin întreținerea de relații intime cu soția sa, plata dotei [complete] devine obligatorie pentru soț și nu îi este permis lui să încalce această reglementare și nici să se zgârcească în privința ei, chiar și dacă a dorit separarea de ea și înaintarea divorțului. 2 - Allah a interzis căsătoria cu soțiile tatălui, pentru că acesta este un rău [și o nedreptate] care este respins de o minte sănătoasă și de natura umană. 3 - Allah a descris într-o modalitate clară și limpede care femei sunt premise pentru căsătorie și care sunt interzise, fie datorită legăturilor de sânge, fie prin alianță, fie ca urmare a relațiilor de lapte [datorită alăptării de către o anumită femeie a unui copil nenăscut de ea], ca o modalitate de înnobilare și de protejare împotriva oricărui neajuns a acestor [relații].